

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

RESTAURANT

Club Nàutic Sa Ràpita

Especialitat en:

Peixos • Mariscos • Carns

Esplanada del Port • Tels. 64.04.13 • 64.03.52
07639 SA RÀPITA

RESSÒ

Revista mensual
ANY 4
Agost • Setembre 1991

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauzá

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

Portada: Façana de Can Cosmet

QUI FA QUE LA FESTA SIGUI MAJOR?

amb la claror —i la calor gairebé embafadora de mitjan mes d'agost arriba de bell nou la Festa Major de la nostra vila. Són, seran uns dies atapeïts d'actes diversos que ompliran hores diürnes i hores nocturnes per tal que els campaners, i la gent externa que ens visiti, puguin gaudir d'uns petits plaers quotidians que únicament la efemèride fa més ancestrals i els atorga, potser, una major rellevància.

Evidentment som del parer que la Festa Major d'un poble, més que venir fitada per una transcendència històrica, sintetitza un trencament precís amb la rutina, obrint-se a l'esclafit de gestes extraordinàries i a l'encís de subratllar la peculiaritat que cada vila té a l'hora de donar alè a allò que li és més propi. Significa, per dir-ho de qualque manera, un retoc agut que vol trencar els esquemes més convencionals i oferir un dens programa d'actes per omplir tots els buits possibles. Potser sense gaires pretensions.

Així i tot, no dubtam que una Festa Major queda sempre encarada a tres caires complementaris: l'oficialesc, el popular, i l'espontani. És a dir, que no tothom participa igualment de la mateixa festa. Això depèn, obviament, del desig particular, de les circumstàncies, i del to festiu que cada poble promou i tolera. A la nostra vila —pensam que degut a circumstàncies, rovellades pel nostre caràcter— la Festa Major no té significat d'especial rellevància. Potser el més transcendent sigui el sentit religiós, amb la Mare de Déu Morta ajaguda enmig del temple, i un ofici major tot olor de murta i campanades: amb les autoritats ben endiumenjades i el clergat obert a una festa que també vol esser popular als carrers i a Plaça. Després: llum de berbenes, paperins, garlandes, flors i floretes i, a la fi, el castell de focs d'artifici, sempre estrident i màgic. Orgull etern: cavall de festa alta.

La Festa Major d'un poble és —o hauria d'esser— estrictament popular, oberta a tothom i amb la participació de tothom per a fer-la més neta i clara. Ara com ara, hem de reconèixer que no hi ha hagut resquills i que, a nivell col·lectiu, la ressaca ha estat bona. Evitar sectarismes és imprescindible. Ajudar les iniciatives de grups o entitats diverses és imprescindible si es vol que la Festa Major sigui oberta i ampla, sobretot humana, estrident o plàcida. Així mateix, ara, fa mal dir què haurà canviat respecte a anys anteriors. Però hem de suposar, per bé de tothom, que haurem millorat moltes coses. I desitjam que així sia. Bones festes i que l'alegria no manqui.

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

LLetres a la Tieta

Campos, Agost 1991.

Benvolguda tieta, en primer lloc us vull fer saber que la gent s'ha interessat molt per vós; em demanen si estau malalta, si ens hem barallat i, fins i tot, si ens comunicam per fax o si és que sou a la residència. Com podeu imaginar-vos, he dit que no a tot, són coses nostres.

Em reconforta saber que gaudiu d'humor i de salut; a mi la baldufa també em balla bé.

D'ençà les eleccions no havíem tornat a parlar; malgrat això, vos supòs ben informada. Per si de cas en faré un petit recordatori, i dic petit perquè en poques paraules està dit tot.

El Pepumuc va obtenir majoria absoluta (nou regidors), el Pesema va entrar al Consistori per primera vegada (tres regidors) i el Pesoe es va mantenir amb el regidor que ja tenia; en definitiva, algunes cares noves, però la paella en mans dels mateixos i, per això, no esperam canvis espectaculars.

La veritat és que, malgrat mantenir alguna reserva, esperava alguna mica d'alè nou, esperava un no sé què, una mena de canvi i no ha estat així i si ho miram bé era d'esperar.

Des del moment en què els dos grups municipals s'aplegaren (parlar de matrimoni és un poc fort) es donava la circumstància que en una llista de tretze no hi cabien tots. Una de les parts aportava dues o tres majories consecutives (ja no ho record) i havia de mantenir el seu status, l'altra aportava uns bons resultats a les darreres eleccions i bones expectatives i, a més, el cap de llista (cap pelat de llista, però cap en definitiva) que no és poc. Tot això ho vénc a dir perquè en sobraven i algú s'havia de sacrificar. Un ja es va sacrificar abans d'acabar la legislatura i ara es passeja amb un cotxe tot terreny. L'altre ha hagut d'esperar un poc més, però ara el veuen per La Ràpita més dret que un fus i no em demaneu quina feina fa que no ho sé, tampoc no em demaneu si han acabat els sacrificis, però ho dubt, ja n'hi ha un altre devers la Sala i una a La Ràpita i tampoc no em faceu dir per quina llista es presentaven.

Quatre de quatre serà un rècord mal de superar i esper que abans d'arribar als 300 el percentatge comenci a minvar.

La veritat és que també us podria parlar de coses serioses, però no s'ho paga ni val posar-s'hi pedres al fetge. Som a l'estiu i les emprenyades només serveixen per pujar més encara la temperatura del cos. Sense anar més lluny, i això que quedi entre nosaltres, jo estic més escaldat que un llamp i entre polvos talco i suor es fa una pasteta que no en parlem; em sabria molt de greu no poder-ne ballar un parell per les festes i, d'aquesta marxa, no ho sé què farem i això que sempre duc un brot de mata mascle entre roba i pell.

A l'estiu tota cuca viu, però n'hi ha que van magres. No és nou i cada any per aquest temps hem de dir el mateix i ara faria beneit tornar-vos-ho a repetir, és el de sempre: tàperes que no en volen, ametles que ni se'n parla, sequers d'albercocs n'hi haurà molts que ja no sabran mai què era això i un llarg etc. al qual cal afegir-hi un fet que des de fa temps començava a intuir-se i que ara ja és palès. La majoria d'estrangers no duen ni un duro per gastar, es mengen una truita d'ous entre tres i qualquen a les mobilettes de dos en dos. No són berbes, no! i per aquí que pensàvem que en sortir de la roqueta tot era mel i sucre. Fins i tot s'ha sentit a dir que això d'anar amb les mamelles enlaire respon més a la possibilitat d'estalviar un pam de roba que no a altres qüestions. No us penseu que no faci goig veure'ls menjar pa amb oli i aficar la punteta de la llengua dins la botella de cervesa per aprofitar la darrera gota. Qui ens ho havia de dir! Al restaurants que quan sentien olor d'aquella colònia que regalen als xàrters perdien el cul per desfer-se en atencions, ara comencen a arrufar les celles i se n'estimen més dos de la terra encara que facin un poc d'olor de suor, senyal que tota la setmana han fet feina i duen quatre papers dins el sarró. El món canvia que fa por i nosaltres som aquí per veure-ho.

De la llet ni piu, amb aquesta calorada tot d'una tornaria agra.

Bé tieta, ja ho podeu veure, esperam les festes amb il·lusió i amb ganes d'assaborir aquell torró de cacauet que sens dubte no faltarà, si tot va bé vós també en podreu gaudir. Memòries per a tots i a reveure.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

- Els regidors del P.S.M.- Nacionalistes de Mallorca no fan una oposició tan dura com alguns es pensaven, sinó tot el contrari.

- Na Francisca Sureda és la infermera del Centre Cívic-Sanitari de Sa Ràpita.

- N'hi ha que es fan passar per malalts per veure si els posarà qualche injecció.

- Les motos dels municipals no són per fer alçades.

- Un campaner podria ocupar un alt càrrec al Ministerio del Interior de Madrid.

- Hi ha rapiters que volen tirar a baix la farola que tenen davant la terrassa.

- Aquestes faroles fan tanta claror que no deixen dormir de tota la nit.

- De més verdes n'han madurat.

- L'Ajuntament té pressa per començar les obres de la Plaça de S'Estació.

- I les de la Plaça des Pou Nou.

- I les de ca'n Pere Ignasi?

- Ja era ben hora.

- Coincidint amb Sa Fira

-i Es Firó- hi pot haver un esclafit ben gros que vendrà de nou a més d'un.

- Hi manquen dos mesos. Així que: ben vius i orelles dretes.

- N'informarem amb més detall el mes que ve.

- És ben hora de normalitzar el nom de molts de carrers de la vila: Vázquez Mella, Acequia, Previsores, Prim, etc., etc.

- A Campos ja hi ha més pintores que pintors.

- I més manyans que manobres.

- Per devers Es Trenc ja no hi ha tant de pèl com fa tres o quatre anys.

- Aquelles pintades que diuen «ES TRENC VERGE, NO URBANITZAT, NUDISTA . . .» comencen a fer olor de corcat.

- És un gust veure les «Yamahás» posant multes per devers Sa Ràpita.

- A Sa Ràpita, hi ha gent que passa gust de veure com les «Yamahás» s'esbraven de posar multes.

- Si voleu passar gust de veure les «Yamahás» posant multes, anau a Sa Ràpita.

- Evidentment, són tres maneres diferents de dir més o manco el mateix. En tot cas, és aquest un fet que ens sorprèn i per això també en deixam constància a la secció «Sorprèn . . .».

- Després de l'esmotxada, la Plaça d'Es Tres Molins ha quedat feta una plata.

- Fa molta calor (tothom ho diu cada any en aquest temps).

- Si no plou ben aviat, la temporada d'esclatassangs serà magra.

- Els «xiringuiteros» s'estimen més no menjar esclatassangs.

- Però n'hi ha que s'estimen més que els «xiringuiteros» no guanyin tants de duros i poder menjar un bon esclatassang torrat amb llonganissa. I que no és *guapo*, això?

- El càrrec del Batle a Palma és d'allò més gros dins el Govern Balear.

- I per això, amb tres dies per setmana li bastarà per dirigir-lo.

- La capacitat de feina dels polítics augmenta proporcionalment a la importància del càrrec obtingut.

- Igualment el Director General de Producció Agrària, un manacorí també regidor, no vol deixar les seves obligacions municipals.

- Això és afecció a la feina.

- Aquests al.lots del PSM-NM comencen a fer feina.

- Enguany tendrem les festes més ben protegides (per Protecció Civil, és clar).

- La Retgiradora d'esculptureta ha de contractar dos assessors de confiança, un d'imatge -possiblement un tal Jordi Ramani- i un per qüestions culturals -possiblement un parent d'enfora-. Això ho

fa per seguir l'exemple del Batle, ha dit.

- La bona disposició mostrada per la Regidora de Cultura ha travessat les nostres fronteres i fins i tot els pobles dels voltants s'han fet RESSÒ d'aquesta bona disposició tan disposada de la qual tots poden disposar.

- Hi ha establiments públics que encara tenen els cartells dels guanyadors ben exposats, és que encara no ha acabat el contracte?

- Hi ha escriptors, escriptors, junta-lletres, plumífers; de tot tenim en aquest poble i si no cercau i compareu, però feis via que . . .

- La Comissió Provincial d'Urbanisme ha aprovat el camp de golf de Son Baco.

- Consumirà més aigua ell tot sol que tot Campos amb una vegada.

- El pou de Son Rosselló aviat serà eixut.

- Els pagesos es tornaran a quedar sense aigua, tota serà per als jugadors de golf.

- El radar fa estragos devers Sa Ràpita.

- Es col.loca sempre davant Cas Batle.

- Peraquella zona els veïns ja poden dormir tranquils.

- A altres zones no és igual.

MOBLES SALAS

Miquel Vidal

- Mobles de Cuina.
- Tota classe de mobles, empotrats i a mida.

DESCOMPTES A TOTES LES VENDES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

FONTANERIA

Jaume Roig Lladó

Instal.lacions i Reparació en general

Antoni Maura, 31 • Tel. 65.07.94
07630 CAMPOS (Mallorca)

EN RAFEL «TORRER» S'HO PASSA «PIPA» ALS PLENS.

Si qualcú pensava que les sessions plenàries de l'Ajuntament són per fer dormir les ovelles ja pot anar canviant de parer. Mirau, sinó, la cara de satisfacció d'en Rafel Mas «Torrer» després d'assistir a una d'elles. A en Rafel, que, com ja sabeu, és el tercer Tinent de Batle i delegat de Promoció Industrial, quasi li agrada més la política que un bon sopar. Per ventura seria més feliç si a la sala de plens li hagués tocat seure devora na Maria Moranta o na Magdalena Rigo. No passeu pena, però: l'han «col.locat» just a devora en Sebastià Covas perquè, si qualche dia fa falta, pugui treure les corretjades. «Fote-lis canya, fote-lis canya, perquè Rafaé: la calle es tuya».

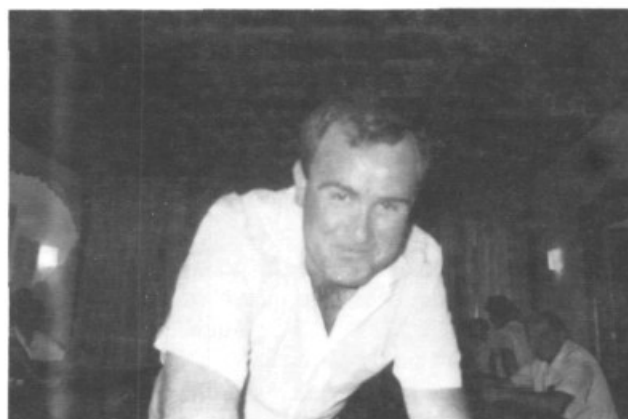

FOTO: XESC ADROVER

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

COLIVER

MOTORS MARINS
MONTATGES I MANTENIMENTS
COMPRA VENDA MOTORS
ASESSORAMENT TÈCNIC
VENDA RECANVIS ORIGINALS

Esplanada del Port, s/n.
Club Nàutic "Sa Ràpita"

Tel. 64.01.99 • Fax: 64.00.21
CAMPOS • Mallorca

VOS RECOMANAM

- Menjar pa i sobressada amb figues Coll de Dama, Paratjals o de La Roca, però sense embafar-se'n.

- Fer confitura d'albercocs tardans de pinyol dolç.

- Beure una botella de vi de Petra: «Farrutx 1984». Del '83 ja no en queda.

- Menjar raïm novell amb formatge vell de Ca'n Piris.

- No beure tants de Fidel Castro (alias Cuba Libre).

- Ara que som al cor de l'estiu, suar com un moro.

- Comprar un abonament de les berbenes de Felanitx.

- No repetir la frase-feta: «Festes passades, coques menjades»: és una cursileria.

- Els gelats sofisticats i amb panses del JOP (Ca'n Pomaret).

- Comprar, beure i refrescar-vos amb Pinya de Sa Sifoneria (Productes Adrover).

- Posar a refredar cava català dins un cubell de test amb mitja arrova de gel de Sa Sifoneria, tapat amb una

manta.

- Posar en fresc un meló o una síndria dins la cisterna dues hores abans de dinar.

- La llet envasada en tetrabrik de PIRIS; és boníssima.

- Un, dos, tres, quatre, cinc *Músics* de la Pastisseria Pomar.

- I el *Tirant lo Blanc* de la Pastisseria Sbert, evidentment.

- Els doblegats, els cocos alemanys i la merenga més endolcida -amb cireres o prunes-

de Ca'n Lluís de Plaça.

- No passar pena si heu menjat massa dolç.

- Un glopet de mistela o de suc de codony; sempre ajuda a fer una bona digestió.

- Llegir, almanco dos dies a la setmana, el diari AVUI.

- Comparar la premsa de Mallorca amb la de Barcelona i quedar empagats.

- Dir-ho així de clar: «els campaners no en rascam ni una».

- Tenir bo amb un minis-

tre.

- Anar a nedar a S'Illa Gavina (entre es Trenc i es Coto) un dia feiner.

- Observar amb simpatia la comitiva de l'Ajuntament quan surt de La Sala per anar a l'Ofici Major el dia de la Mare de Déu d'Agost.

- Reparar qui hi manca.

- Reparar qui hi sobra.

- Començar a pensar en l'inici del campionat de lliga de futbol (dia 1 de setembre).

- Fer-vos soci del C.D. Campos.

- Assistir als partits que es juguin al Camp Municipal d'Esports.

- Demanar una zona coberta que ens resguardi del sol, del vent i, sobretot, de la

pluja.

- Prendre gelat d'ametlla campaner, d'en Planta, o també un saborós «Cubanito» JOP.

- En visitar les platges millors de Mallorca, Es Trenc, per exemple, no fer brutor ni

deixar pots per l'arena.

- Aprofitar els bons fogons de Campos: Es Pla i Sa Canova, per exemple.

- Estar alerta amb els viatges a Cabrera, per si hi ha mal temps.

- Llegir qualche revisteta, per riure una estona, inclosa aquesta, és clar.

- Anar als Plens (tots, Extraordinaris, Urgents i Ordinaris).

- Escoltar l'emissora de ràdio RAC 105, amb les millors cançons del Rock Català.

- Anar a veure la pel·lícula francesa titulada «El marido de la peluquera», de Patrice Leconte, una meravellosa història d'amor. Podreu gaudir-ne al *Chaplin*.

- Anar a menjar un plat de *fideuà* a Can Miquel (Bar Lavi) de Ses Covetes.

- Anar a menjar una cua de bou al Restaurant Sa Canova.

- Almanco prendre un bany a les aigües netes de les roques de Sa Ràpita.

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

LLIBRERIA • PAPERERIA

impremta

ADROVER

Antelm Obrador, 2 • Tel. 65.02.02 • CAMPOS

TIPOGRAFIA

OFFSET

SORPRÈN QUE . . .

- Els diumenges i festius, a Campos, sigui absolutament impossible comprar un diari de la Península.

- El cartell indicador del nou «Centre Cívic-Sanitari» de Sa Ràpita encara sigui al seu lloc. Tot i això, les males llengües diuen que ja hi han trobat algú que el volia arrabassar.

- Ningú no surti al carrer amb les ulleres de 250 ptes. del programa tridimensional de n'Ana Obregón.

- L'omnipresència de les «Yamahas» de l'Ajuntament per devers Sa Ràpita. Posen una multada que és un gust.

- En Peret i en Juan Luis Guerra no incloguin Campos en els seus programes d'estiu.

- Les alfabegueres facin tan bon servei en aquest temps de moscards; fins i tot a les millors cases en tenen.

- El Batle no n'hagi fetes sembrar, tant com ho va prometre.

- L'oposició no hagi piulat

gaire, encara.

- Ni d'alfabegueres ni de pegellides.

- Sa Ràpita estigui tant de moda, fins i tot per als municipals.

- A Ses Covetes no hi hagin cabut tres o quatre faroles de les bones.

- El Reglament d'Organització Municipal preparat pel grup majoritari definís Campos com la suma dels nuclis urbans de Campos, Sa Ràpita i Ses Covetes.

- Tan aviat com poden demanin un crèdit de 35 milions.

- No parlin de xibius ni poc, ni molt, ni gens.

- La mala imatge que dona la col·locació dels cables de GESA a les façanes del carrer Silos. La qüestió és si al Casc Antic podrien substituir-se per uns d'una secció més petita i d'un altre color.

- La bona imatge que dona el nou edifici construït a Sa Ràpita per l'Ajuntament destinat al Centre Cívic.

- L'interès demostrat pel nou Ajuntament per construir places a la nostra Vila. Seran places dures o places verdes?, quin tipus de paviment? Convenirà estar atents a les obres.

- El nomenament de D. Sebastià Roig per al càrrec de Director General d'Interior al nou Govern del President Cañellas, resumida la seva nova feina a un diari de Ciutat com el Batle de Batles.

- La poca gent que pren la fresca aquestes nits d'estiu a La Vila, deu ser perquè la televisió és més important i han canviat molts d'hàbits de comportament.

- La manca de voravies a La Rambla, el que dificulta les passejades a peu que fa la gent de les precaucions obligades a prendre davant els darrers robatoris de motorets i bicicletes a la nostra vila.

- La idea que encara tenen un cert nombre de persones que no existeix una solució tècnica per salvar les cases de

can Pere Ignasi. Perquè en tinguin una noció els direm que la solució existeix i passa per reforçar les parets i arriostar les bòvedes.

- Les gestions que es duen a terme per a la construcció d'un Teatre-Cinema Municipal amb una capacitat propera a les 300 cadires, recuperant per a aquest fi l'edifici de l'antiga Central Elèctrica.

- El poc que es parla català a Ciutat. Dissortadament la nostra llengua és, de cada vegada, més feina per a més pocs.

- El poc que se sent l'orgue de l'Església de Campos, de cada vegada més substituït per altres instruments.

- La més o manco propera inauguració de tres restaurants al voltant de la Plaça de l'Estació.

- La possible construcció d'un camp d'aviació a Campos pels indrets de Can Estela.

RETAILLS DE PREMSA

- **SA REVISTETA:** Magdalena Rigo: «Encara no he decidit si el dia de la Mare de Déu d'Agost dirigiré la Coral o seuré a la bancalada, com tampoc no tenc pensat el model que em posaré tan gran dia. Esper que m'aconseïllin els meus companys».

- **EL TEMPUS:** Sebastià Roig: «La política campanera es coneix millor des d'enfora: hi ha manco noses».

- **ARQUITECTURA I DESEO:** J. P. Piris: «Els bars de les platges campaneres tenen el millor disseny del món i la fusta i la pedra entonen molt bé amb l'entorn».

- **EL VITRALL:** Jaume

Lladó: «A les voltes amb moto i als torneigs d'escacs s'hi ha d'anar amb la Revista Ressò».

- **PARÍS SETMANAL:** Insubstituïble: «L'objectiu ara és crear un Cos de Policia Especialitzada contra moscards i petits insectes; més endavant, treurem un Cos Artiller, incipient Exèrcit Balear».

- **EL MIÉRCOLES:** Es Saig: «Jo som la veu del Poble!».

- **EL TENPS:** Pere Ollers: «L'Obra Cultural Balear no té cap necessitat d'anar a captar devers La Sala».

- **RESSÒ:** Joan Adrover: «Ben mirat, arribarà que fa-

rem aquesta revista de cent pàgines».

- **HOGAR 2000:** Un que hi era: «Han esmotxat tant els xiprers de la Plaça dels Tres Molins que pareixen ceps mil·lenaris».

- **ETOCA:** Sebastià Roig, Batle: «Ara em faré picapedrer, perquè no diguin».

- **MAPA MUNDI:** Cronista Oficial de la Vila: «L'any 2000 farà set-cents anys que el rei Jaume II va fundar La Vila: a l'hivern o a l'estiu?».

- **ETCLESIA:** Gabriel Reus, Rector: «La verdor del campanar em fascina».

- **ESPORT:** Tomeu Roig, President del C.D. Campos:

«Per les festes guanyarem al Santanyí de dos a zero».

- **NUNDO OBRERO:** Un rus que no és del PCUS: «Volem menjar hamburgueses amb catsup francès i mostassa italiana».

- **CANVIO 17:** Pere Escalés, Psoesocialista: «L'any 1992 serà l'hòstia».

- **SERRA D'OROS:** Joan Veny: «Només som a mig camí».

- **CULTURA:** Damià Huguet: «És ben hora de tornar a organitzar un recital de Maria del Mar Bonet a Campos».

- **DARRERA HORA:** Antoni Lladó, Regidor: « . . . ??? . . . ».

ENS RESIGNAM A NO TENIR RÀDIO PRÒPIA, UNA VEGADA MÉS? RÀDIO 4, DE RNE, HA ESTAT TANCADA SENSE CAP EXPLICACIÓ

LA HISTÒRIA.- Altres són els experts que ens podrien contar fil per randa el naixement, creixement i mort de Ràdio 4, l'única ràdio nostra, en català, i amb gent, notícies i tarannà propis. Un dia dels darrers de juliol de 1991, molt aprop de la festivitat del Sant Patró espanyol, la qual cosa ja és coincidència, va ser clausurada, sense més, per part del Consell

d'Administració de la RTVE, és a dir, per part del Govern i/o de l'Estat. Motius adduïts: econòmics. Solució oficial: ràdio comercial i per tant, mort a les llengües nacionals (també es tanquen les emissores en gallec, basc i català de Catalunya).

DIAGNÒSTIC.- Ens quedam a Mallorca i a Balears sense cap ràdio en la nostra llengua i pràcticament, sense

cap ràdio amb sensibilitat pels continguts culturals propis. Per tant: situació més que negra.

INTERROGANTS.- Què hem fet, què feim i què farem els mallorquins per superar això, d'una vegada? Què faran els Ajuntaments, els Consells Insulars i el Govern Balear -les nostres més apreciades institucions? Què fan i què faran els nostres periodistes dedicats a la

Ràdio? S'hauran de castellanyitzar? Què hi ha d'una ràdio pública a les Balears, en la nostra llengua i amb les nostres inquietuds? Segueix la branca a les ràdios locals?

Com veis hi ha molt que pensar amb aquesta notícia tan poc edificant, tan trista per als mallorquins.

N'Espirafocs.

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà • Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20 h.

BANCA MARCH

Carrer Antoni Maura, 2 • CAMPOS

PASSAVA PER AQUÍ . . .

Hi ha pobles de la nostra illa que, per una raó o l'altra, copsen la nostra atenció. No crec que hi hagi ningú a Mallorca que se senti plenament Mallorquí i que pugui afirmar que no duu cap poble dins el seu cor.

El meu cas és ben palès: som d'arrels porrerencques i visc a ciutat, emperò vaig exercir de mestra tres anys al poble de Sta. Margalida i allà nasqué el meu primer recull de poemes *Santa Margalida al cor*, també em sent un poc llucmajorera perquè he treballat durant dos anys a l'Escola d'Adults de Llucmajor. I vosaltres d'això en direu «deformació professional», per ventura teniu una mica de raó. Fa poc temps arribà a les meves mans *Cartes a Lady Hamilton*, darrera obra del poeta santanyiner A. Vidal Ferrando, en aquest llibre retorna al passat de l'escriptor,

quan exercia de mestre a Menorca.

«Ara, en un cafetí que encara estimes/ ja no són els mateixos solitaris/ que miren jugar a escacs, ja que l'hivern/ ha anat delint els dies amb aguts/ i subreptícis moviments de negres».

I és que els mestres recordam no solament els pobles, sinó també els indrets més específics i particulars.

Doncs bé, Campos era per a mi, fins al 26 d'abril, un d'aquests pobles que, perquè no t'hi has apropiat mai, guardes només referències més bé de caire popular: havia sentit parlar dels vostres pastissos, dels llocs on la gent va de marxa ..., i poca cosa més.

Avui, però, he sentit la necessitat de fer aquest escrit per raons d'agraïment i de sorpresa. M'explicaré:

El meu amic en Jaume

Lladó, bon campaner, per cert, em proposà fer una lectura poètica al vostre poble amb motiu de la Setmana del Llibre. Des que em dedic a escriure he dut a terme una sèrie de lectures, totes elles molt agradables i participatives; no obstant això, no puc estar-me de dir-vos que em sorprengué la bona organització de l'Obra Cultural de Campos pel que fa a la meua lectura, tot i ésser un grup de gent amb uns mitjans encara no del tot consolidats, per les raons de sempre: encara ara la cultura i la defensa de la nostra pròpia llengua no han assolit el suport social majoritari (emperò nosaltres no ens desanimam!).

Vull agrair al grup de gent de l'Obra Cultural els bells cartells que em feren per anunciar l'acte, la bona rebuda i presentació per part del seu President, l'acollidora presència i participació dels

espectadors al recital, el detall d'un espontani que ens regalà un ram de roses a Catalina Valls, al guitarrista i a mi, i eren fresquetes, recén collides del seu jardí, i un escrit encertadíssim que aparegué a aquesta revista, així com un breu comentari al fulletó de l'Obra a Ciutat.

Tot plegat m'obliga a canviar el meu esquema mental respecte al poble de Campos, perquè vaig descobrir un grup de gent amable, honesta i lluitadora.

He passat per aquí..., i només vull dir-vos que aneu endavant amb aquesta, la vostra revista, que em sorprèn per la seva qualitat, fidel reflex del que òbviament sou els qui hi participau. Enhorabona.

Catalina M. Sala i Barceló.

SA RÀPITA ÉS PER A DESCANSAR

Sr. Director de Resso: li agrairé que publiqui la present el proper número de la revista. Primer de tot voldria dir que ja era ben hora que una revista de Campos dedicàs una atenció a Sa Ràpita, de fet, a

l'estiu, Sa Ràpita dona molta feina i molts ingressos a Campos.

Apart d'això, el que vull dir és que pens que Sa Ràpita podria millorar molt en qüestió de renous, males olors,

manca de llocs per als nins i per practicar esports. En definitiva, Sa Ràpita és bastant ideal per descansar i jo demanaria que es conservàs en aquest estil i, si potser, sobretot, es controlassin els renous

i es millorassin els serveis de recollida de fems. Crec que no fa falta dir a on hi ha els problemes principals.

Un rapiter.

Llogam local ideal per a
Oficines, Consultes,
Perruqueria . . .
Informació: Tel. 65.07.58

BAR NOU
Tapes variades, Gelats, Pollastres a l'Ast
Avinguda Miramar, 88 • Tel. 64.04.04
SA RÀPITA

Amb una notable dosi de sorpresa i confusió la redacció de RESSÒ ha rebut aquesta carta, mitjançant la qual una lectora manifesta obertament la seva disconformitat amb la línia informativa d'aquesta revista, i qüestiona —així ho entenem— la nostra independència ideològica. Hem optat per la publicació de l'esmentada carta—no podia ésser d'altra manera—, però ens reservam, de moment, el dret de contestar-la. Tal volta ho farem en el proper número.

Em sap greu no saber escriure gaire bé en mallorquí, i la veritat és que no m'agrada gens haver d'enviar-vos

aquesta carta, però trob que ja és ben hora de dir un cosa que molts de campaners pensam, Heu arribat a un punt en què la vostra revista ja no es limita a criticar sistemàticament l'Ajuntament i tot el que passa dins Campos, sinó que, i sobretot ara que hi ha hagut eleccions, a parlar de la gent del Partit Popular en un to de befa i entrant en indirectes massa personals que, amb franquesa, em pareixen de no gaire bon gust. I, molt especialment (aquest és un dels motius de la meua carta), estic indignada per la campanya que els darrers mesos heu organitzat contra na Francisca Sureda, en especial a la pàgina del «Diuen que...», demostrant

una gran falta de rigor i objectivitat en les vostres informacions. Em sorprèn aquest interès cap a na Francisca, quan ella representa només una joventut que, en lloc d'estar a favor dels esquemes de la vostra revista, s'ha presentat a les eleccions amb el PP, sense haver fet res dolent a ningú. Ben segur que si fos d'un altre partit tot hauria estat ben diferent (i no fa falta dir de quin partit).

I no només som jo, sinó que hi ha molts de campaners

que pensen igual. Trob que si vos limitàssiu a donar una informació desinteressada, reconeixent els vostres errors i no criticant sempre i de manera destructiva cap allà mateix, no hi hauria campaners que vos mirassin amb mala cara. Esper que el sentit que teniu de la llibertat d'expressió permetrà que em publiqueu aquestes retxes. Si no ho voleu fer, tothom sap que a Campos hi ha una altra revista.

Maria L. M.

Cristalleria Campos

Jaume Vadell Adrover

Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • CAMPOS

PREVIASA

ASSEGURANCES MÈDIQUES

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

SYP

SERVEI I PREU SUPERMERCATS

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat

Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS

CAMP DE FUTBOL DELS TRES MOLINS, 1932.

D'ESQUERRA A DRETA I DE DAMUNT ABAIX

Miquel Vanrrell
Cinto Vidal (Fidaver)
Tomeu Pomar (Pomaret)
Damià Colom (Garriguer)
Jaume Vidal (Sorell)
Llorenç Bujosa (Cantó)
Joan de Ca S'olier

En Mateu Vives
Joan Monserrat (De Sa Fàbrica)
Joan Ollers (Tendre)
Miquel Fullana (Fornera)
Toni de S'Hort d'En Blanc

Joieria - Rellotgeria

SANT JULIÀ

Joies Fuscai

C/. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65.11.70

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

CAMPOS: PEDRA COLOR DE XEIXA

Esclafit de Festa Major. Una remor de paperins blancs com un àngel inunda els carrers més cèntrics de La Vila. Al migdia, l'ombra d'un pi a una placeta acaricia amb un alè de fresqueta les pells suades d'un agost que no frissa. Colors improvisats i perfum de ramellers: flocs d'heura i buguenvílies als jardinets on la verdor no espassa: cant d'ocells, vols de miracle, silenci d'estiu, clams de paraules . . .

Al mig de la plaça romanen encesos els colors de la infància. Que la festa comenci! Obert de pinte en ample, Campos ofereix, sec i emblemàtic, color de terra, els tresors de la calma. No hi ha enemics ni adversaris als recers on la música balla. Lleugers de roba, modestos, ben mudats i amb la morenor guanyada, campaners i campaneres lluen

els encants de la trobada. La Mare de Déu Morta captiva els visitants amb el seu somni enigmàtic: vels i ombres decadents, sumptuoses, efimers cants corals, com si cada hora fos l'alba . . .

Campos pedra color de xeixa sempre alena amb nostàlgia, germà i amic de tothom que tengui la veu del cor profunda i clara. Així és, tot color mediterrània: color meditada, calç i blavet, sang catalana que sura damunt el rostoll que el sol socarra. Carismàtic i sincer, llarg de paraula, immensa olor de terra, grogor de pa, perfum de sofre, fum de noguer. Anys i més anys. Estimam Campos perquè l'enyoram massa. I que sia per molts anys.

d. h.

ENTREVISTA A SEBASTIÀ ROIG, BATLE DE CAMPOS

A les Eleccions Municipals del passat vint-i-set de maig, la candidatura del PP-UM va obtenir nou dels tretze regidors en litigi, el que va significar la majoria absoluta per al Grup Conservador i la batlia per al seu cap de llista, Sebastià Roig i Montserrat. Ara, en aquest especial de Festes de la Mare de Déu d'Agost, Ressò ha tingut una conversa amb el nou batle del poble que a continuació us transcrivim.

- Quines són les seves prioritats al front de l'Ajuntament?

- Totes, tot el que vagi en benefici de Campos. Un programa electoral és una prioritat de quatre anys. La prioritat és el benestar de tots els campaners.

- Quins seran els seus primers projectes?

- Els primers projectes ja estan en marxa: teatre municipal, reforçament de la vigilància tant de dia com de nit, dotació d'infraestructura a Sa Ràpita i després a Campos, dins la mateixa legislatura, agilització administrativa que ja ha començat a donar els primers fruits, creació de noves zones verdes a Campos i a Sa Ràpita i el manteniment de les que ja hi ha, poliesportiu cobert a Campos, pista poliesportiva a Sa Ràpita, dinamització cultural... No et dic el programa electoral, sinó projectes que ja estan en marxa.

- Quina és la seva idea sobre el futur de la Plaça de Can Pere Ignasi?

- Decididament s'ha de conservar la casa de Can Pere Ignasi, fet assumit clarament pel Partit Popular. Ara esperem un informe tècnic que està demanat per començar unes obres, no de conservació, sinó per a que no caigui l'edifici, en concret, un anell de formigó i un nou capell. Per altra

part, mantenim reunions amb l'equip que va guanyar el concurs d'idees, que no necessàriament ha d'esser el que ha de dir com ha d'esser la plaça, sinó que l'Ajuntament accepta unes propostes i en refusa unes altres per fer el seu propi projecte. Amb tot i això, jo crec que la Plaça de Can Pere Ignasi pot ésser una realitat el 93, tal vegada abans.

... reconec que la política cultural necessitava un canvi bastant radical, per la qual cosa vàrem incorporar na Magdale-na Rigo a la nostra candidatura.

- A la passada legislatura es feia un ple ordinari cada dos mesos i ara seran cada tres. Quin ha estat el motiu de fer-ho així?

- La llei marca clarament que és potestat del propi ple delimitar quan han d'esser els plens. En un mes i mig hem fet tres plens extraordinaris, que permeten agilitzar moltí-

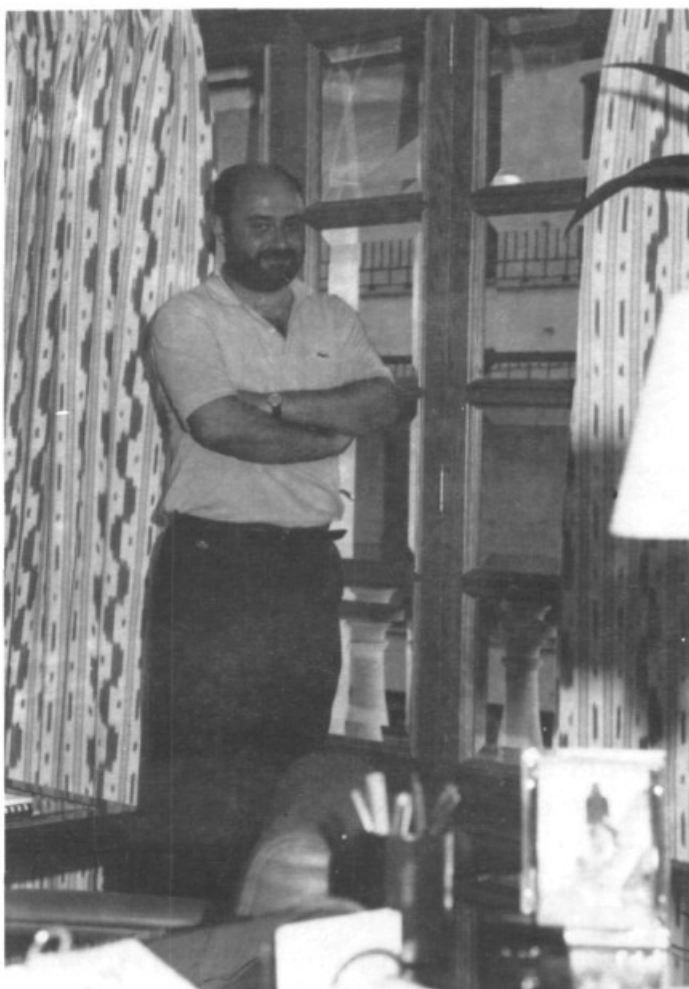

FOTO: FOTO VIDAL

ssim l'administració municipal. Creim que els plens ordinaris estan bé cada tres mesos i els extraordinaris es poden convocar amb una hora d'antelació, com ja s'ha fet una vegada.

No ens fan por els plens, creim que són àgils i reflecteixen el que vol la comissió

que li pertoca.

- A la majoria d'Ajuntaments hi ha tres o quatre comissions informatives, però a Campos se'n varen construir nou. Per què?

- Jo crec que va ésser una equivocació. Es va fer pensant que hi hauria una predisposi-

ció de tots els grups polítics a fer una pinya en segons quins temes. Això ha estat ver en uns temes, però no en uns altres. Si a Campos hi ha d'haver una oposició forta jo

Volem convertir Sa Ràpita en el que somiam tots els campaners, un lloc tranquil i familiar que jo crec que no serà gaire turístic mai.

som partidari de reduir radicalment i dràstica les comissions.

- Com valoraria les relacions del seu grup municipal amb els dos de

l'oposició?

- Per part meua, boníssimes.

- Quins canvis s'han produït dins l'administració municipal, sobretot en l'aspecte de tracte al públic i participació ciutadana?

- Les persones que fan feina a l'Ajuntament sempre han tractat bé el públic. L'únic que s'ha fet és dur una administració més àgil, més en contacte amb el ciutadà. La gent s'avesa a venir a La Sala els horabaixes. Les portes de l'Ajuntament es tanquen quan el Batle se'n va. Ahir, en concret, això es va produir a les onze del vespre.

- Quina serà la política de cap a Sa Ràpita?

- Serà de revitalització d'aquesta zona, un major control dels renous i velocitats (tots som conscients de les actuacions de la policia local aquestes darreres setmanes), neteja de les zones verdes (que ja ha començat) amb sembra

d'arbres autòctons. A principi de setembre començaran les obres de canalització d'aigües.

Volem convertir Sa Ràpita en el que somiam tots els campaners, un lloc tranquil i familiar que jo crec que no serà gaire turístic mai.

- Que es pensa fer quant a normalització lingüística?

- La política de l'Ajuntament quant a normalització lingüística serà la que heu estat veient durant el darrer mes: normalització pràcticament total.

- I quant a política cultural?

- Hi ha una delegació a na Magdalena Rigo. La idea és la de col·laboració amb totes les entitats culturals del poble, tenint en compte el grau d'incidència de cada una d'elles.

Malgrat jo haver estat Tinent de Batle de Cultura reconec que la política cultural necessitava un canvi bastant radical, per la qual cosa

vàrem incorporar na Magdalena Rigo a la nostra candidatura.

- Voldria afegir res més per als campaners en general i els lectors de Ressò en particular?

- Als campaners en general els voldria dir que ofereixo a tots la meua col·laboració. Tal com vaig dir a la presa de possessió: Batle per a mi és sinònim de servei. Vull estar en contacte amb la gent. Crec que, com a grup, podem fer molta de feina per Campos i l'únic que voldria és poder dur el ritme de feina que duim fins ara. Nosaltres anam amb bona fe. Les travetes i obstacles que poguem trobar procurarem botar-los i deixar-los enrera. Esper que els campaners sàpiguen comprendre la nostra postura i la meua en particular. Les portes del meu despatx estan sempre obertes.

*Jaume Lladó.
Esteve Tomàs.*

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

TEL. 65.55.14

Ctra. Campos - Colònia de Sant Jordi Km. 7.500 (Mallorca)

**GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLAT
EDOQUIO PÉREZ
GANIVETS - ESTISORES**

Articles de:
**Perruqueria • Cuina
Manicura • Pesca**

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • CAMPOS

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

QUÈ ÉS UNA FESTA?

De vegades, per entendre qualche paraula molt gastada o sentida, molt emprada, s'ha d'anar al Diccionari. Això és el que feim ara, emprant el Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, un dels millors del mercat; així i tot, no es renuncia a expressar quatre coses sobre la Festa.

FESTA I FESTES, SEGONS EL DICCIONARI

Festa: Solemnitat amb què hom commemora un esdeveniment important del passat o subratlla la transcendència d'una escaiença actual.—Cerimònia, espectacle, ball, etc. que hom celebra en honor o en memòria d'un esdeveniment, per divertiment

de la gent, etc. —Vacances que hom fa per Nadal, per Pasqua.—Dia de l'any en què l'Església celebra un aspecte concret del Misteri de Crist.—Dia de l'any en què l'Església celebra la memòria d'un sant o de la Mare de Déu.—Dia no feiner assimilat al diumenge o al descans setmanal obligatori.—**Festa Major:** Conjunt de solemnitats amb què una població (o

un barri) celebra la festa anual del seu patró o amb què, en algun cas, commemora un fet important de la seva història o tradició.

Crec que si vos hi heu fixat bé, la paraula més repetida és la de memòria, commemorar i celebrar. Idò la festa, les festes, són rituals —actes i activitats— que anam repetint o INVENTANT amb

un motiu. Formen part de la festa el menjar i el beure —com a bona cultura mediterrània— i formen part de la festa: ballar i cantar (a no ser que vulguem unes festes fúnebres). Forma part de la festa, en definitiva, la desinhibició, el rebrotar de la felicitat.

J. A. M.

**SUR HÀBITAT
IMMOBILIÀRIA**

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER VENDRE:

- Xalet "Urbanització Es Tancat" de 4 dormitoris i terrasses.
- Un hort de dues quarterades amb unes cases per vendre.
- Dues quarterades de terra rústica a bon preu, aprop del poble.
- Solar a la Colònia de Sant Jordi, segona fila, de 240 M2.
- Local comercial en el Carrer Major.

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

**CUINES
SANZ**

Duguin's les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8
TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

UNA CONVERSADETA AMB NA CARMEN CANET BERBENES EN EL COR

Horabaixa caigut, festa, clenxes fetes: mudats de cap a peus els meus 18 anys, m'ho mir. Com la nit, estelada, en la nit.

És a la plaça i succeeix que el poble està content. Els llumets i les paperines: blaus, verds, grocs . . . multicolors, pipellegen. La claror és la gent.

Per parella s'acosten els cossos, vibrants, més o manco, la mirada, el tacte . . . i giravolten al so d'unes notes no enllaunades.

Aquest panorama contemplat i salta de cop en sec en mi el cor. Berbenes als cors.

Tot això i l'absència de la jove, embafats de pubs i discoteques, embafats de baf. Consider en aquestes circumstàncies, aquí estant, hauríem de ballar més, amb aquest oratge de preciositat que es mou, vivificant. Un temps no crec que es perdés tant.

Dels balls i la música d'aquell temps en què s'al·lenava millor això he anat a parlar amb na Carmen Canet.

Na Carmen fa molt que viu a Campos i va ser artista: la cantant de dues orquestres campaneres. En el seu temps, de jove, quan el retratista Amer li feu aquest retrat, quan des de l'escenari vivia, creava la bellesa, de música i ball que t'entra dintre el cos . . . perquè es vol copsar, d'aquell temps hem parlat.

- Jo cantava, m'agradava molt la música, la gent em feia cantar. Jo no sabia solfa, cantava de cap. Me n'anava a un cine i, quan sortia, les cançons que cantaven els mexicans en aquelles pel·lícules de mexicans jo ja les sabia. Totes les aprenia.

Encara no havia acabat els deu anys i un dia va escoltar-me una cançó en Mateu Lladó, Fraret, al qual havien dit que sabia cantar i em demanà si volia entrar com a cantant a la seva orquestra. Va conversar amb ca nostra i jo no volia sortir a cantar, en aquells temps era mal vista la vida dels artistes . . .

- Enveja que tenia la gent, eh?

- Finalment vaig acceptar, perquè insistiren molt. Es veu que els vaig agradar.

Érem els SIS-SON, una orquestra molt bona. Hi vaig cantar tres anys i mig, devers el 50 va ser el meu darrer any.

En Fraret era el director, el que arreglava la música i tenia cura de tot. També hi havia en Pedro, el llanterner de Plaça, el Sellater Bonjesús, en Biel Mesquida, que llavors era caporal dels municipals, tocava el piano, en Nofre Tro, es Murer, en Guillem Trinxater. Trompetes, saxofons, clarinets. Més tard s'hi afegí en Lluç Majora amb el violí. Jo tocava les maraques, el pandero, una carabassa, el tub i la clau, que és mala de tocar, i jo ho feia per sentir.

En Mateu arreglava la música per a la meua veu. Els músics duïen uns calçons

blancs i una camisa vermella. Amb la primera paga de tot el conjunt férem fer un vestit a la Trinxatera per a mi. Duia 12 metres de tela.

Els SIS-SON tenien, com a repertori, les cançons que s'usaven: de Bonet de San Pedro, Machín . . . en una paraula: tangos, valsos, pasdobles, de tot.

En colau Cos, militar d'aviació, va escriure i posar música a una cançó molt guapa. El pasdoble, un «corrido», Campos del Puerto, que jo vaig estrenar i va ser molt popular a Campos.

A La Vila vaig cantar a Es Modern, davant també, a Es Canyís, que era un cine a la fresca, a la Plaça de Can Pere Ignasi, a Sa Pista, a Sa Torre, davant Can Xim Fidever, que era un cafè a on assajàvem. A Sa Sorda també, feien berbena. Hi havia una dona que cantava jotes i tocava la guitarra . . .

Un altre dia vàrem anar al Port de Sóller i quasi em vaig morir pel camí. Feia una aigua d'aquella que fa pols i uns fondals . . . Vaig prendre un cafè i a cantar tota la nit. Arribàrem a Campos a les 10 del matí. No em vaig colgar. Amb els al·lots no podia fer això . . .

«Reloj no marques las horas . . .» Però no, el temps passa i passen els anys. Cada un retorna a la festa, la gresca. Quimera esperada. Dia 15 d'agost.

Els colors de l'estiu, les calors, repercuteixen, afecten les persones . . .

Vaig a treure a ballar aquella al·lota!

Montserrat E. Alcaraz Vich.

ENTREVISTA A TOMÀS GARCÍAS

Director de l'Escola de Ball Mallorquí de l'Obra Cultural Balear de Campos.

A la reunió del passat dotze de juliol la Junta Directiva de l'Obra Cultural Balear de Campos va aprovar per unanimitat integrar l'Escola de Ball d'en Tomàs Garcias dins l'OCB.

Ressò ha cregut necessari informar els campaners d'aquest esdeveniment i què millor per fer-ho que tenir una xerradeta amb el director de l'escola.

- Tomàs, quin temps fa que balles?

- Des de sempre he tingut una afecció molt forta pel ball. Per altra part, sempre m'ha atret moltíssim tot el que sigui mallorquí. Si juntam les dues coses, forçat m'havia d'interessar pels balls populars de la nostra terra. Ja de petit anava a veure les actuacions d'*Aires de Muntanya* i em feia il·lusió qualque dia esser com ells.

Vaig començar a aprendre a ballar amb na Francisca Mulet, arran d'unes comèdies que va organitzar el Club l'Estel, del qual jo, aleshores, formava part.

Per la festa del Centenari de l'Església Parroquial va venir gent de fora que ens va ensenyar una partida de balls. Després es va crear l'Escola de Ball del Centre Cultural, on vaig rebre classes de na Juanita Puigròs i de n'Apol·lònia Rotger, capdavanteres de S'Estol des Gericó de Felanitx. Finalment, el 1986, em varen demanar per formar part de l'agrupació *Ordi Broix* de

Santanyí i m'hi vaig afegir tot d'una.

- Quines han estat les teves actuacions més importants amb *Ordi Broix*?

- El 86 vàrem fer un intercanvi cultural amb un grup de l'illa de Rodes. També aquest mateix any anàrem uns dies a Eivissa convidats pel grup *Es Broll* de Santa Eulària. Hem participat a totes les edicions del Festival de Folklore de Palma i hem estat amfitrions de nombrosos grups que han vingut a Santanyí.

El 92 tenim en projecte anar a Colòmbia a actuar a un festival iberoamericà al qual estam convidats.

- Quin nom durà l'escola de ball.

- Es dirà *Escola de Ball Mallorquí de l'Obra Cultural Balear Tomàs Garcias*.

- Quines són les agrupacions que més admires?

- Sens dubte *S'Estol des Gericó* de Felanitx, *Aires Sollerics* de Sóller i *Escalfits i Castanyetes* d'Artà que, a més de tenir una tècnica de ball molt depurada, vesteixen amb molt de gust amb vestits antics autèntics. Cal dir que

Ordi Broix també usa vestits totalment tradicionals.

- Des de quan fas classes?

- Fa molt de temps. Vaig començar a Calonge, on vaig fer tres cursos. Després n'he fet a la Colònia de Sant Jordi i, des de l'any passat, a Campos. Dins la portassa de ca nostra he fet classes a deu nins i nines.

- Per què ara integres l'escola dins l'Obra Cultural Balear?

- Per tenir el suport de tota una organització cultural amb el prestigi de l'OCB.

M'ho varen demanar i ho vaig considerar molt convenient.

- Quin nom durà l'escola de ball.

- Es dirà *Escola de Ball Mallorquí de l'Obra Cultural Balear Tomàs Garcias*.

- I per què no dir-li escola de ball de bot, en lloc de ball mallorquí?

- Aquí vull dir que això de *ball de bot* és un nom modern que qualcú es va inventar fa poc i que s'ha estès molt, possiblement perquè ha estat la denominació usada per l'*Escola de Música i Dansa de Palma*, però no es corres-

ponen absolut amb el seu nom tradicional.

El nostre ball s'ha de dir o bé *ball de pagès*, que és el seu nom autèntic perquè va sortir de la pagesia, o bé *ball mallorquí*, perquè és el ball autòcton de la nostra illa.

- Quins balls hauria de conèixer un mallorquí?

- Sens dubte, la jota el bolero i la mateixa.

- Per totes ballen igual?

- No, cada comarca té el seu propi estil. Quant a la manera de ballar, hauríem de dividir Mallorca en tres grans zones: al Migjorn i Llevant

(zona a la qual pertany Campos) l'estil és més vibrant i enèrgic i també més pagès. Es

- Quins balls hauria de conèixer un mallorquí?

- Sens dubte, la jota el bolero i la mateixa.

ballen sobretot la jota i la mateixa. A la muntanya el ball és més senyoriol i pausat, és la terra del copeo i del bolero. Al Pla l'estil és una barreja dels dos anteriors, amb influències tant de la muntanya com del Migjorn i del Llevant.

- Com seran les classes de l'Escola de l'OCB Tomàs Garcias i quan començaran?

- Començaran, si tot va bé, a principis d'octubre i hi haurà tres nivells, segons les edats dels balladors. El primer nivell serà per a nins i nines de sis a nou anys, el segon per

a al·lots i al·lotes de nou a tretze anys i el tercer nivell per a majors de tretze anys.

- Voldries afegir qualque cosa més per als lectors de *Ressò*?

- Només dir que estic molt content de poder fer aquesta escola a Campos amb el suport que m'ha donat la gent de l'Obra Cultural Balear i que estic disposat a ajudar tot el que pugui a qualsevol persona que vulgui aprendre els nostres balls.

Jaume Lladó.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

**RISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

**ES
REBOST**

Comunica als seus amics, clients i a tothom en general que tancam el negoci i donam les gràcies per haver pogut estar dinou anys donant-vos un servei que ha procurat ser el més bo possible. No obstant això, tot té un fi i aquest fi ja ha arribat per a nosaltres.

Al mateix temps vos comunicam que fins a final d'Agost farem LIQUIDACIÓ TOTAL de tots els productes que tenim, incloses càmeres, talladores, balances etc. i també que traspassem el negoci o llogam el local.

Ventura i Sebastià.

L'activitat política local ja ha començat de bon de veres. I ho hem d'agrair al nou Consistori i, en particular, al Batlle, que n'és President i que impulsa totes les activitats de l'Ajuntament. Al darrer número una Carta ens exigia més informació municipal, i tenia part de raó, no tota perquè la informació municipal més aviat «comunicada» o «facilitada» des del mateix Ajuntament, sobretot, tenint un Batlle tan avesat a relacionar-se amb la Premsa. Esperam i no dubtam que a partir d'ara vos podrem tenir més ben informats.

SUSPENSIO D'UN PLE EXTRAORDINARI PER IRREGULARITATS. COMENÇA L'ACTIVITAT DEL NOU GOVERN MUNICIPAL.

Tot acabat de constituir-se l'Ajuntament amb el nou Govern al seu front, (15 de juny), varen començar, sembla, les actuacions municipals: es va reunir la Comissió de Festes per dilucidar el tema de les Festes més properes (Sa Ràpita) i es va reunir una **Macro-Comissió Informativa per debatre i informar de totes les qüestions que el Sr. Batlle volia començar a resoldre** (que eren més de vint). Principalment, estaven damunt la taula l'assumpte dels sis vigilants municipals a contractar, la modificació de la plantilla municipal i el personal de lliure designació del Batlle. Aquests punts, entre molts d'altres foren inclosos en l'Ordre del Dia del Ple

Extraordinari per al dia quatre de Juliol.

Però va resultar que els regidors del PSM-NM varen presentar un escrit demanant la suspensió del ple per moltes irregularitats: primera, la manca de temps suficient en la convocatòria -segons la Llei ha de ser de dos dies-; segona, deficient presentació de l'Ordre del Dia; una altra i més important, la impossible consulta dels Expedients de Sessió per part del grup del PSM-NM. Totes aquestes raons varen motivar la suspensió pel propi Batlle del Ple que va obrar amb molta prudència davant una possible impugnació dels Acords de Ple. Així i tot, hi havia un rera fons de mala relació entre els grups després de la polè-

mica dels «vigilants» apareguda als diaris. Llavors aquesta qüestió es va consensuar amb acord unànim.

De totes maneres, hi havia tres qüestions que per al grup del PP-UM eren fonamentals i per això, acte seguit, el Batlle va convocar un ple Urgent i Extraordinari amb un Ordre del Dia molt reduït: el tema dels vigilants, el personal de lliure designació (una auxiliar i un administrador d'obres) i la modificació de llocs de feina (ascens interí d'un policia). Aquests punts es varen discutir el mateix dia a les 11'00 i es va decidir la contractació dels sis vigilants d'acord amb les Bases que s'havien redactat a la Comissió Informativa pertinent; la contractació com a personal

de confiança del Batlle de Margalida Ginard i Eugeni Gelabert -acord que va comptar amb l'oposició dels grups minoritaris- i l'ascens del policia local Tomàs Bujosa.

Durant aquests dies s'ha anat reunint la Comissió de Festes per preparar les Festes d'Agost.

Tots els punts que varen restar pendents s'espera que es discuteixin a un proper Ple, abans de Festes. Dintre aquests punts n'hi ha de molt importants: un crèdit de 35 milions, aprovació de la urbanització de «Torre de Son Durí», Reglament Municipal, entre d'altres.

Redacció.

Matisos
GALERIA D'ART

Horari: de 20 h. a 22'30 h.
OBERT TOTS ELS DIES

Avda. Primavera, s/n. • Tel. 65.60.43
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI (Mallorca)

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

EL PRIMER ERROR

La transparència en les actuacions del l'Ajuntament va esser un dels punts clau a la Campanya Electoral duita a terme pel PSM-Nacionalistes de Mallorca a les Eleccions Municipals de Campos. Els Nacionalistes exigien que el poble estàs informat del que feia el Govern Municipal, del com i del per què.

La convocatòria d'una sessió plenària del Consistori, primer ordinària i després extraordinària, feta d'una manera suposadament irregular, no garanteix, en cap moment, la transparència

municipal. Si els regidors de l'oposició no tenen temps material per informar-se dels punts de l'ordre del dia, ¿com poden prendre una postura estudiada i raonada sobre els temes que hi ha a damunt la taula, i més si aquests són vint-i-sis?

Les irregularitats en la convocatòria denunciades pel grup d'en Sebastià Covas devien esser una realitat, perquè d'altra manera no s'entén, idò, que el Batle acceptàs la suspensió del Ple.

Essent benevolents pensarem que el Govern

Municipal conservador va cometre un error, el seu primer error durant aquesta legislatura. D'altra manera hauríem de creure que l'equip d'en Sebastià Roig va intentar organitzar una «encerrona» a l'oposició, obligant-la a que es pronunciàs sobre unes qüestions que no havia tengut temps d'analitzar, i moltes de les quals no havien passat per la corresponent Comissió Informativa.

Però el ja famós marge de confiança dels cent dies de mandat ens obliga a esperar i veure si aquesta seguirà

essent la tònica dominant de la majoria municipal o bé es rectificarà i es permetrà que l'oposició dugui a terme, en les condicions marcades per la llei, el paper que li correspon: vigilar i controlar la labor de l'Equip de Govern.

En Sebastià Roig no pot tacar la seva ascendent carrera política dins el Govern Balear amb una actuació, com a Batle, que no sigui neta d'arbitrarietats i abusos de poder.

Xesc Adrover.

HA CANVIAT L'AJUNTAMENT?

Pels components, jo diria que poc, tal volta 5 o 6 cares noves que poden donar, això sí, una empenta a certes coses i poden millorar certes maneres de fer, que és allò que tohom mira més aviat.

Després de la notícia que els Plens -els bons- seran cada tres mesos, podríem pensar -els campaners- que hi ha manco feina i manco coses per tractar. No crec que sia

així i tots ho sabem: un Ple, pareix, molesta una miqueta i més si hi ha gent que pugui demanar, suggerir, informar o proposar. Prova d'això és una afeció desmesurada als Plens Extraordinaris o, si fa falta, als Urgents.

Ja ho veis, un Batle té la vara per qualque cosa i això és per comandar. Començam malament si no se sap governar amb millor informació per

als Regidors -també els de l'oposició- i amb més bona disposició per discutir les coses adequadament. Almanco en la qüestió dels vigilants -que, per cert, fan de tot i molt- es va veure un poquet de sentit comú. El poble, al cap i a la fi, només demana això i cadascú hauria de saber estar i saber fer.

Es Jai de Sa Gerra.

EMBOTITS

Can Bernat S.A.

**BOTIFARRONS I LLANGONISSA
EMBOTITS EN GENERAL**

Elaboració pròpia

Vàzquez Mella, 7 • Tel. 65.00.43 • Part. Tel. 65.09.47
07630 CAMPOS

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nuno Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

MIQUEL ROIG ADROVER. L'AMO EN MIQUEL LLUÍS

«TOTS ELS QUE ESTIMEN CAMPOS TENEN LA MEVA AMISTAT»

Aquesta frase, que repeteix constantment, pot servir per definir un poc aquest home que es confessa un enamorat del seu poble i de la seva gent. És, així mateix, un enamorat de la seva feina (forner) i de la seva devoció (la literatura i la recerca d'informació). Ha dedicat la major part de la seva vida a ambdues activitats i encara segueix fent-ho.

Va néixer el febrer de 1913, té 78 anys acabats, encara que no ho sembla, i les inquietuds de qualsevol jove de 18.

- Ens podríeu fer un repàs general de la vostra vida?

- En aquell temps, quan jo era un al·lot, la gent anava poc a l'escola. Jo, com molts, vaig aprendre les primeres lletres a l'Escola Gran. Ben aviat, com que era el major dels germans, mon pare em va posar a fer feina al forn. De l'escola no en tenc massa records. També vaig anar a classes amb el coix Corem i amb D. Pedro Horrach.

Puc dir que la major part de les coses que sé les he apreses pel meu compte, som un poc autodidacta.

Durant 54 anys vaig fer de forner, era un negoci familiar que havia passat del meu padrí a mon pare, d'aquest a mi i ara el duu el meu fill Tomeu i ja hi treballa un nét. Aquest forn data del 1840, és, segurament, un dels negocis més antics de la vila.

A partir del 37 vaig ser corresponsal del Balears: el temps que el forn cremava jo escrivia cròniques.

L'any 52 m'anomenaren Cronista Oficial de Campos i encara segueix amb aquesta funció.

- Com ha canviat Campos al llarg d'aquests anys?

- Ha canviat molt, en la meva feina tot era feina a la mala i ara les màquines han vingut a ser una bona ajuda.

Els campaners sempre han estat molt gotarrencs, un temps deien «llet felanitxera, burricia campanera i bravagera llucmajorera». Ara hi ha moltes més possibilitats d'estudiar i això ha servit per millorar i hi ha més cultura.

En general es pot dir que el més pobre d'ara viu millor que els senyors d'aquell temps. També és veritat que darrerament van minvant molt les possibilitats d'obtenir guanys: tàperes no en volen, ametles tampoc i de la llet no en parlem.

En altres coses no ha canviat tant. Campos sempre ha estat un poble de molts cafès; llavors hi havia can Tià Rata, can Nofre Torres, El Liceo, etc. fins a setze o desset. Era un temps de cafeteres russes, de cafès a quatre cèntims i rebentats a sis dècimes. Només tancaven un parell d'hores els vespres, poques. Ara això és per l'estil.

- Des de quan sou el Cronista de Campos i en què consisteix aquesta tasca?

- El meu nomenament com a Cronista és del novembre del 52. Abans, però, ja havia fet coses per a

l'Ajuntament; entre d'altres feia el Programa de les Festes i era el corresponsal del Balears. Un poc per tot això i per la meva afició a la història varen creure que era la persona indicada.

La feina consisteix en anar recollint informacions dels fets puntuals i d'esdeveniments campaners. Gràcies a això es conserven moltes coses que d'altra manera s'haurien perdudes. Hi ha una bona col·lecció de fotografies i de notícies de tota mena.

També he estat l'encarregat de l'Arxiu Municipal, encara que a l'hora d'enllestir-lo definitivament, aquesta feina va correspondre a gent de Ciutat.

L'any 52 vaig proposar la creació de la Galeria de Fills Il·lustres. He intentat recuperrar la memòria de campaners que havien destacat en algun aspecte. Alguns d'ells ara tenen un carrer dedicat. Això és una manera de fer perdurar el seu record.

La feina de Cronista no m'ha suposat cap cèntim mai,

i d'això també n'estic especialment satisfet. Ho he fet de manera desinteressada i amb molt de gust; és treballar pel meu poble i per la seva gent.

- Quan descobríreu la vostra afició per la història?

- Ho record perfectament, va ser d'una manera un poc així:

Devers l'any 32, a l'Ajuntament guardaven els documents i el paperum vell en una sala a l'hospital. Hi havia goteres i tantes rates que el saig ja no hi volia entrar i així ho va fer saber al batle. La solució va ser fer-ho cremar tot. No sé com ho vaig saber i hi vaig anar, ja no quedava pràcticament res, però vaig poder salvar aquest llibre (ens el mostra), està escrit en llatí, castellà i català. A través de la seva lectura em va entrar el cuquet de la curiositat. D'aleshores fins ara sempre ha anat en augment.

He recollit moltíssimes coses que encara no tenc ordenades i que esper fer-ho ben aviat.

Com a simple curiositat vos puc dir que vaig descobrir qui va ser el primer campaner que va volar fins Amèrica. Va ser la padrina d'en Francesc Lluísó que tenia un fill que era rector d'una parròquia a l'Argentina. El primer que en va venir va ser en Miquel... ara no record el malnom però encara és viu.

- Heu dit que començàreu a fer els programes de les festes, des de quan i què els caracteritza?

- El més antic és de l'any 1944. Sempre s'ha intentat combinar aspectes literaris amb notícies de l'any i algun detall històric. Com és de suposar inclouen la relació dels actes festius i llavors publicitat, aquesta permet fer-los sense que costin quasi cap cèntim.

Des de fa una partida d'anys n'enviam un al Rei i a molts campaners que viven fora de Mallorca, és una manera de tenir-los un poc al corrent i de fer-los participar de la nostra festa.

- Hi ha hagut anys en els quals no s'hagin celebrades les festes?

- Sí, tenc constància de tres o quatre anys, quasi sempre per motius polítics. No se celebraren el primer any del Moviment ni un altre any que no record exactament però sí record una quarteta que deien per La Vila:

*«Oh Mare de Déu d'Agost
que sou de desgraciada
sa festa vos han llevada
ja vos ho poden llevar tot»*

- Que ha estat el més característic de les festes campaneres al llarg dels anys?

- Les festes campaneres no han tingut mai molta anomenada. Les de Felanitx, ja a temps meu, eren sonades i a les set del matí començaven

a treure la gent defora. Això que diuen ara que els joves vetlen ja ho deien llavors i molts ni se'n recorden.

El més significatiu eren les curses de cavalls que es feien a Es Cos i principalment els focs; de les rodells que feien a Campos se'n parlava.

Hem parlat una bona estona més amb l'amo en Miquel; ens ha contat que n'ha vists passar molts de batles i que de cada un en guarda records, que a partir de D. Toni Nicolau és quan La Vila ha començat a millorar de bon de veres, que D. Guillem Mas Sastre és el que més temps ha ocupat el càrrec i que, fins al batle actual, mai no hi trobàvem el llinatge Roig.

Pensa que el que ara manca és una bona plaça i que, de moment, ocupa el seu temps en llestint tres llibres de poesia, un altre sobre els edificis més característics del poble i un altre referit a les làpides.

L'espai comanda i, com

sempre, han quedat moltes coses per a una altra vegada. Ens acomiadam d'ell agraint la seva amabilitat, la copeta de mistela i el pastís dolç que ens ha ofert.

Ell s'acomia de nosaltres amb un consell:

«Ningú no és perfecte, el que s'ha de melavejar és fer que allà on has nat i has de viure i morir t'hi trobis bé, això és el que tothom vol per a ca seva i el que també hauria de voler per al seu poble».

Gràcies l'amo en Miquel i bones festes.

A. Sitjar.
J. Juan.

Amb motiu de la suspensió d'un Ple per part del Batle de Campos, Sebastià Roig, Ressò ha volgut demanar als portaveus de cada Grup Polític representat a l'Ajuntament que explicàs als nostres lectors la seva postura al respecte.

SEBASTIÀ ROIG I MONTSERRAT, (Partit Popular-Unió Mallorquina):

Sebastià Roig no ha volgut fer cap declaració a Ressò al respecte.

SEBASTIÀ COVES ADROVER, (Grup Nacionalista -PSM)

— Per què demanàreu que se suspengués el ple extraordinari de dia 4 de juliol ?

— Els motius per demanar que s'ajornàs aquest ple eren ben justificats i els explicarem detalladament en un escrit de tres fulls que presentarem al batle. Va quedar clar que no hi havia cap classe de mala voluntat ni cap afany de dificultar la gestió municipal, sinó al contrari. Lògicament, per fer les nostres aportacions i per exercir una oposició coherent i responsable, comprometem que tenim amb el nostre electorat i amb tots els campaners, necessitem tenir el temps suficient per preparar-ho i per reflexionar (la llei estableix dos dies hàbils entre el dia de la convocatòria i el del Ple) i hem de tenir la informació corresponent a cada punt de l'ordre del dia amb la mateixa antelació (fins l'horabaixa del dia anterior no varem disposar dels expe-

dients respectius).

Pensem que les coses amb presses i amb correddisses no es poden fer bé mai. Ja havíem estat convocats a altres reunions amb aquest atropellament i desordre i per evitar que aquesta pogués ésser una tàctica per dificultar la nostra tasca decidírem recórrer a la llei.

— Quins punts destacades d'aquesta sessió plenària que es va arribar a fer el 8 de juliol.

— N'hi havia devers 25, de punts, de diversa importància. Nosaltres votàrem a favor de la majoria i intentàrem explicar i raonar breument el motiu del nostre vot i fer algun comentari sobre quina és la nostra postura davant diversos temes. Molts de punts eren propostes o projectes que una vegada fets s'hauran de tornar a dur a Ple. Com, per exemple: negociar amb els propietaris de la zona que hi ha arribant a sa Ràpita per fer-hi un aparcament de cotxes; negociar amb els propietaris del que podrà arribar a ser la Plaça de l'Estació; demanar un in-

forme a un tècnic competent sobre el problema de l'aigua als carrers de la Síquia i de l'Aigua, etc. Nosaltres estam d'acord per començar a fer tot això i anirem seguint el fil dels esdeveniments perquè es faci al més aviat millor.

Sobre altres punts ens abstenguèrem, com per exemple a la proposta de demanar un informe a Patrimoni sobre les possibilitats de conservació de la Casa de Ca'n Pere Ignasi perquè no estam en contra que es demani, però pensem que si es vol conservar la casa ja passa d'hora de fer alguna cosa pràctica abans que acabi de passar per ull. També ens abstenguèrem a la proposta de canvi de local de la peixeteria al costat de la farmàcia perquè no tenim informació de quin pressupost d'obres hi ha, ni què ha de costar el lloguer... No entenem tampoc per què l'assistència als actes religiosos ha de dependre d'una decisió plenària.

No estàrem d'acord, per exemple, que el Ple, reunió pública a la qual pot assistir

tothom, renunciï a certes competències i les delegui a la Comissió de Govern, les reunions de la qual es fan a porta tancada. Si afegim a això que les sessions plenàries tinguin lloc a les 9'30 del matí i que només hi ha sessió ordinària cada tres mesos és evident que la transparència en la gestió municipal que tots hem promès queda bastant retallada i que, per molt que obrim l'Ajuntament els horabaixes, o encara que l'obrim de nit, es transparenta una certa manera de fer les coses mig d'amagat que no té excusa.

— Com són les vostres relacions amb l'equip de Govern?

— Fins ara no hi hagut gaire relació i el tracte ha estat distanciat. Esperem que d'ara endavant siguin cordials i de diàleg i que tots compreguem que, modèstia a part, les nostres aportacions, encara que a vegades en forma de crítica (per això som l'oposició) poden ser interessants i beneficioses per al nostre poble.

Jaume LLadó.

PROGRAMA OFICIAL DE LES FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST 1991. PATROCINADES PER L'AJUNTAMENT DE CAMPOS.

DIMECRES, DIA 7

A LES 22'00 H.

Sopar de companyonia i lliurament dels PREMIS D'ESPORT LOCAL '90.

ORGANITZA: Patronat Municipal d'Esports

LLOC: Restaurant Club Nàutic de Sa Ràpita.

(Venda de tickets: Restaurant Club Nàutic de Sa Ràpita).

DIJOUS, DIA 8

A LES 20'30 H.

Finals del CAMPIONAT LOCAL DE NATACIÓ.

ORGANITZA: Patronat Municipal d'Esports, (programas apart).

LLOC: Piscina Municipal.

A LES 21'00 H.

Demostració de NATACIÓ SINCRONITZADA a càrrec del CLUB NATACIÓ PALMA.

ORGANITZA: Patronat Municipal d'Esports.

LLOC: Piscina Municipal.

DIVENDRES, DIA 9

A LES 20'30 H.

MITING D'ATLETISME EN PISTA PER A TOTHOM.

ORGANITZA: Club Atletisme Migjorn • Federació Balear d'Esports de Minusvàlids

Patronat Municipal Campos, (programas apart).

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 20'45 H.

Inauguració de L'ESPOSICIÓ D'AQUAREL·LES D'ANTÒNIA ROSSELLÓ MAS I

D'OLIS DE FRANCISCA SEGURA BONNIN.

ORGANITZA: Caixa de Balears «Sa Nostra».

LLOC: Sala de Cultura de «Sa Nostra» (Carrer Estret).

A LES 21'00 H.

Inauguració de l'EXPOSICIÓ D'OLIS de l'autora local BÀRBARA CAPÓ

ORGANITZA: Ajuntament de Campos.

LLOC: Escoles Velles (Auditori).

A LES 21'15 H.

Inauguració de l'EXPOSICIÓ-MOSTRA d'ARTESANIA LOCAL.

ORGANITZA: Centre Cultural Campos.

LLOC: Escoles Velles.

A LES 21'30 H.

Inauguració de l'EXPOSICIÓ D'OLIS de PERE EMILI RAMIREZ

ORGANITZA: Obra Cultural Balear. Del. Campos.

LLOC: Antic Bar La Torre.

A LES 21'45 H.

Inauguració i lliurament de Premis de l'EXPOSICIÓ-CONCURS DE FOTOGRAFIA

«Aspectes Esportius i Humans del Semi-Marató Fira de Maig '91».

ORGANITZA: Patronat Municipal d'Esports.

LLOC: Teatre Municipal.

A LES 22'00 H.

CONCERT DE PIANO a quatre mans en motiu del Bicentenari de W. A Mozart

a càrrec de FRANCESCA ARTIGUES FLORIT I ANTONI PIZÀ.

ORGANITZA: Ajuntament de Campos.

LLOC: Es Convent.

DISSABTE, DIA 10

A LES 15'30 H.

TIRADA DE GUATLARES, trofeu COPA PRESIDENT.

ORGANITZA: Societat de Caçadors (programes apart).

LLOC: Can Gralla.

A LES 18'00 H.

CERCAVILES a càrrec del GRUP ESUDI ZERO i el CLUB D'ESPLAI PARROQUIAL.

ORGANITZA: Ajuntament de Campos i Club d'Esplai Parroquial

Sortida de la Plaça Tres Molins i acabament amb Festa Infantil a la Plaça Can Pere Ignaci.

A LES 20'30 H.

III CAMPIONAT DE TRIAL INDOOR «FESTES D'AGOST»

ORGANITZA: Moto Club Montision • Patronat Municipal d'Esports

LLOC: Poliesportiu Col·legi Joan Veny i Clar.

A LES 21'30 H.

CERCAVILES I TROBADA DE BANDES DE MÚSICA DE MONTUÏRI,

PORRERES, ALGAIDA I CAMPOS I CONCERT a la Plaça de Can Pere Ignasi.

ORGANITZA: Centre Cultural de Campos.

A LES 22'00 H.

PREGÓ DE FESTES, a càrrec de RAPHEL FERRER.

Amollada de coets i traca i ESCALADA LLIURE DE LA TORRE DE CAN COS a càrrec de S'ESCOLA BALEAR D'ALTA MUNTANYA.

ORGANITZA: Ajuntament de Campos.

LLOC: Balconada de l'Ajuntament (Carrer Santanyí).

A LES 23'00 H.

BERBENA JOVE a càrrec dels grups OSIFAR, OCULTS I STILS.

LLOC: Plaça de Sa Creu (entrada gratuïta).

DIUMENGE, DIA 11

A LES 07'00 H.

PROVES DE PESCA VOLANTÍ, ROQUER, GRUMEIG I SUBMARINA.

ORGANITZA: Club Pesca Campos (programes apart).

CONCENTRACIÓ al Bar Can Miquel.

A LES 10'00 H.

III CAMPIONAT LOCAL DE TIR PNEUMÀTIC amb carrabina (a partir de 10 anys).

ORGANITZA: Societat de Caçadors i Patronat Municipal d'Esports, (programes apart).

LLOC: Pati d'es Recreo.

A LES 10'00 H.

GIMCANA RECORREGUT INCÒGNITA INFANTIL AMB BICICLETA.

ORGANITZA: Club d'Esplai Parroquial.

CONCENTRACIÓ I SORTIDA: Plaça de Sa Creu.

A LES 17'00 H.

Obertura del MINI PARC D'ATRACCIONS INFANTIL (es tancarà dilluns a les 21'00 h.).

ORGANITZA: Federació d'A.P.A.S. de Campos i Ajuntament de Campos.

LLOC: Davant S'Escrui-Centre Juvenil.

A LES 19'00 H.

Partit de FUTBOL SÈNIOR, Trofeu «VILA DE CAMPOS», entre els equips C.D. CAMPOS I C.D. SANTANYÍ.

ORGANITZA: C.D. Campos.

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 22'00 H.

VETLLADA FOLKLÒRICA

Amb les actuacions de l'AGRUPACIÓ SARDANISTA L'IDEAL D'EN CLAVÉ

de Les Roquetes (Barcelona), Grup AIRES DES PLA de Marratxí i BROT DE TAPARERA del Centre Cultural de Campos.

ORGANITZA: Agrupació Brot de Taparera del Centre Cultural de Campos i Ajuntament de Campos.

LLOC: Plaça de Sa Creu.

DILLUNS, DIA 12

A LES 21'00 H.

PARTIT DE BÀSQUET SÈNIOR MASCULÍ

Homenatge al jugador Gabriel Sorell.

SELECCIONS JUGADORS C.D. CAMPOS.

ORGANITZA: C.D. Campos.

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 22'00 H.

NIT DE REVISTA CÒMICA I MUSICAL

Amb les actuacions d'Esther (cançó melòdica), Pepe Triana (cançó espanyola),
Sílvia Miró (vedette), Ana Jumilla (cançó flamenca), Manolito Martín (humorista),
Ana y Rosa (duo musical) i les actuacions especials d'Emilio José i l'humorista Manolo Royo.
LLOC: Plaça de Can Pere Ignasi.

DIMARTS, DIA 13

A LES 16'00 H.

CARRERES CICLISTES PER A INFANTILS, JUVENILS, CADETS I AFICIONATS.

ORGANITZA: Societat Esportiva Campos, (programes apart).

CIRCUIT: Cafè Can Nina, Camí de Mar, Sa Síquia, Aigua, Santanyí i Plaça.

A PARTIR DE LES 20'00 H.

Semifinals del V TORNEIG DE FUTBOL SALA «FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST»
entre els equips F.S. CAMPOS/FORMATGES PIRIS-AGUATEN (Santanyí) i

MAR I CEL-AQUARIUS de Campos.

ORGANITZA: Futbol Sala Campos i Formatges Piris.

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 21'00 H.

PARTIT DE BÀSQUET SÈNIOR FEMENÍ entre SELECCIONS DE JUGADORES DEL C.D. CAMPOS.

ORGANITZA: C.D. Campos.

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 22'00 H.

TEATRE: COMPANYIA XESC FORTEZA

OBRA: «Una de lladres i serenos».

LLOC: Plaça de Can Pere Ignasi, (entrada gratuïta).

DIMECRES, DIA 14

A LES 17'00 H.

CONCURS DE DIBUIX INFANTIL AL CARRER

ORGANITZA: Club d'Esplai Parroquial.

LLOC: Carrer Estret, (Programes a part).

A LES 19'00 H.

FESTA INFANTIL

L'animaran el grup NINOTS i el CLUB D'ESPLAI PARROQUIAL.

LLOC: Plaça de La Creu

A LES 20'00 H.

Finals del V TORNEIG DE FUTBOL SALA «FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST».

ORGANITZA: Futbol Sala Campos i Formatges Piris.

LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 21'00 H.

CONCERT DE PIANO I TRES TROMPETES a càrrec de JOAN ROIG, NICOLÁS ANDRÉ,
JULIO BELTRÁN I JOSÉ DELGADO.

ORGANITZA: Ajuntament de Campos.

LLOC: Es Convent.

A LES 22'00 H.

PROJECCIÓ DE PEL·LÍCULES DE CINEMA AMATEUR realitzades per GABRIEL MAYANS.

TÍTOLS: «S'Avenc», «Temps de tondre», «La Serra», «Un temps es teixidors» i «S'Escola de Sineu».

ORGANITZA: Sa Nostra.

LLOC: Pati de Sa Nostra.

A LES 23'00 H.

GRAN BERBENA amb les actuacions de les ORQUESTRES MIRAMAR I CASINO.

LLOC: Plaça de Sa Creu, (entrada gratuïta).

DIJOUS, DIA 15

A LES 09'00 H.

IV GIMCANA-RECORREGUT INCÒGNITA JOVE AUTOMOBILÍSTIC

ORGANITZA: Call Vermell Ràdio i Ajuntament de Campos, (programes apart).

CONCENTRACIÓ: Plaça de Can Pere Ignasi.

A LES 10'00 H.

Sortida de la Plaça Major de les JOIES I XEREMIES.

A LES 10'30 H.

Tradicionals CORREGUDES DE JOIES I POLLASTRES amb l'acompanyament de les Xeremies.

LLOC: Carrer Plaça.

A LES 16'30 H.

CARRERES DE CAVALLS
ORGANITZA: Club Hípic Campos.
LLOC: S'Hort d'En Blanc.

A LES 19'00 H.

TORNEIG D'ESCACS de partides semiràpides per equips.
ORGANITZA: Club Foment d'Escacs.
LLOC: Davant el bar Can Nina.

A LES 19'15 H.

EXHIBICIÓ DE KARATE amb la participació del GIMNÀS AGUILES (Manacor),
CAN SIMÓ (Cala Millor), S'ELÀSTIC (Campos) i METRÓPOLIS (Madrid),
amb la presència del Subcampió del Món, FRANCISCO EGEA.
ORGANITZA: S'Elàstic (programes apart).
LLOC: Camp Municipal d'Esports.

A LES 20'45 H.

A l'Església Parroquial INAUGURACIÓ DE LA CAPELLA RESTAURADA
DEL SANT CRIST DE CAMPOS.

A LES 21'00 H.

A l'Església Parroquial, MISSA SOLEMNE amb sermó.
PREDICARÀ: el Vicari Episcopal D. RAFEL UMBERT I SUREDA.
Cantarà la CORAL SANT JULIÀ.

A LES 21'45 H.

A l'Ajuntament se servirà vi i coca. Hi queda convidada tota la Població.

A LES 23'00 H.

GRAN BERBENA amb les actuacions de BRISAS I FLASH.
LLOC: Plaça de Sa Creu, (entrada gratuïta).
La Berbena continuarà després dels Focs.

A LES 24'00 H.

GRAN CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS a càrrec del Sr. Frontera de Pòrtol.
LLOC: Plaça dels Tres Molins.

FESTES DES REDOLET

23 AL 25 / AGOST / 1991

SA RÀPITA

DISSABTE, 24 D'AGOST,
A LES 21HORES
SOPAR DE PORCELLA.

MENÚ: PORCELLA
ENSALADA
PATATES FRITES
FRUITA
COCA DOLÇA I CAVA

PREU PER PERSONA : 1.300 PTES.

VENDA DE TIQUETS
(FINS 17 D'AGOST, DISSABTE)

- COLMADO PUIGSERVER
- CARRER RAYA, 18
- CARRER CABALLO DE MAR, 3

**L'OBRA
CULTURAL
BALEAR
• CAMPOS.
VOS DESITJA
MOLTS
D'ANYS
I
BONES
FESTES
1991.**

PERE ESCALAS TOMÀS (Partit Socialista Obrer Espanyol)

- Pere, com et sents ja Regidor amb dotze Comissions Informatives, a un Ajuntament important com Campos, a la Mancomunitat de Migjorn?

- Vull sentir-me igual que abans d'esser-ho, però no puc; sent damunt mi la responsabilitat de representar un partit tan important com és el PSOE.

- Per què vares votar a favor de Sebastià Covas el dia de l'elecció de batle?

- Vaig voler fer veure a

la gent que a Campos hi ha un grup d'oposició al PP important, amb tres regidors del PSM i un del PSOE que moltes vegades aniran junts.

- Quines qüestions, ara, amb dos mesos d'experiència, et semblen més importants per al nostre municipi, per a Campos?

- Totes les qüestions són importants; manca temps per poder valorar-les, però entre tots hem de cercar una sortida a la crisi del nostre poble.

- Quina és la teva valoració del nou govern municipal?

- De moment veig una continuïtat en la manera de fer les coses, tan sols si mantenim una pressió per part de l'oposició podrem canviar aquesta manera de fer les coses.

- Què va passar, segons tu, al Ple Extraordinari que es va suspendre davant l'al·legació del PSM?

- Per llei no quedava més remei i el que no és normal és fer Plens Extraordinaris amb tants de punts com tenia aquest i sense temps per poder-los examinar perquè no estaven encara acabats de passar en

net.

- Com veus ara, com a Regidor, la tasca municipal? Quines dificultats són les més grosses?

- Manca molt de temps per poder examinar tota la documentació necessària per saber de què van i com es fan tots els procediments administratius. A poc a poc agafarem el fil i crec que entre tots els Regidors de l'Oposició aconseguirem fer un bon seguiment de l'actuació del Grup Governant, intentant influir el màxim possible per així, entre tots, millorar el nostre poble.

Colmado Puigserver

Carnisseria, Xarcuteria, Fruita i Verdura

Avda. Miramar, 80 • Tel. 64.01.21
07639 Sa Ràpita • CAMPOS

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Dr. PERE GARAU LLOMPART ACUPUNTURA

TRACTAMENT DE:

Ansietat • Depressió • Obesitat • Tabaquisme
Reumatisme • Lumbàlgies • Ciàtiques
Cervicàlgies • Vertígens • Frigidesa

Tel. 66.05.16 (Cita Prèvia)
Carrer des Born, 11 • LLUCMAJOR (Mallorca)

CRESPO ÒPTIC
DIPLOMAT

NUNO SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

PARERS CONTRASTATS

El paper d'aquest programa de festes té quaranta-set anys i, ben mirat, tampoc no són massa anys si tenim en compte el color esblanqueït de la nostra història. Aquells eren els anys més obscurs de la postguerra -encara en perseguien i n'assassinaven-; amb triomfalismes evidents i decepcions submergides en la clandestinitat més amarga. Però l'Ajuntament volia quedar bé amb la muda concurrència i per la Mare de Déu d'Agost enflocava al personal pamflets com aquest que reproduïm. Avui històric, però del tot testimonial.

Les coses avui ja no es fan així, evidentment. L'escriptura ha canviat perquè la gent no combrega amb rodes de molí i sap escriure amb elegància, sense retòriques vanes, i no s'adapta a bajanades com la que reproduïm. Rellegint els programes que ha editat l'Ajuntament hom pot observar els camins que marquen la simbologia política de La Sala. Encara

que, a dir ver, poc ha millorat el contingut i, manco encara, l'originalitat del text i de l'escriptura. Tenen, avui encara, sabor ranci i de capelleta

els programes oficials de l'Ajuntament. Potser perquè han acabat la seva funció i no hi ha idees ni seny per a millorar-los. I és de doldre que

així sia. Perquè tot fa pensar que amb l'immobilisme cadascú dona llustre al seu caràcter.

PÓRTICO

Campos del Puerto. La risueña villa de las huertas feraces y las vegas fecundas, durante cuatro días va a arder en festejos en completa y exacta compenetración entre los habitantes del laborioso pueblo del llano, para vivir gozoso y en plena euforia el programa que a continuación ofrecemos a todos los camponenses.

Se han confeccionado toda clase de actos y espectáculos para solaz y esparcimiento de hombres y mujeres, jóvenes y niños de toda clase y condición, para el disfrute de unas horas alegres que es el único deseo y fin que se propone y anima a la Comisión de Festejos al presentar a los habitantes de Campos el programa de sus fiestas anuales.

En representación de las primeras Autoridades locales vamos a descubrir el telón de los magníficos actos que durante cuatro fechas el pueblo ha de vivir en armonía perfecta, impetrando y dando gracias a la Virgen para que derrame sus infinitas bondades sobre nuestro pueblo, nuestras personas, nuestros campos y nuestras Autoridades, sin olvidar en nuestras súplicas guarde y conserve la vida a nuestro CAUDILLO insigne, Capitán y Timonel en la nave de España, para que bajo su paternal mando, guíe la nave de nuestra Patria hacia rumbos históricos y ecuménicos por todos anhelados, aureolados por la paz y bienestar que, gracias a su intervención serena y sabia, gozan nuestras ciudades y aldeas después de haber salido victorioso de una Cruzada, y haber rescatado para la Patria la paz y la justicia, venero apreciable de todos los hombres de buena voluntad.

Heraldos hoy de las fiestas a celebrar, abramos con alegría en nuestros corazones el programa anunciador de los grandes Festejos.

La Comisión.

Campos del Puerto, agosto de 1941.

Maria Mas Guaita
**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
 TRANSPORTS,
 LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
 FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

FESTES D'ES REDOLET

Els propers dies 23, 24 i 25 tindrà lloc la quinzena edició de les Festes d'Es Redolet, l'acte central de les quals serà un sopar de porcella el dissabte 24. Si qualcú hi vol participar es pot inscriure al carrer Raya, núm. 18 de Sa Ràpita.

Amb motiu d'aquestes festes també s'ha organitzat un torneig de tennis que va començar el passat 25 de juliol i que es disputa a les recentment construïdes pistes de Dalt de Sa Ràpita.

SEBASTIÀ ROIG NOMENAT DIRECTOR GENERAL D'INTERIOR DEL GOVERN BALEAR.

Des del Govern Balear, que presideix Gabriel Cañellas, i vinculat a la Conselleria Adjunta a la Presidència, que dirigeix Francesc Gilet, el campaner Sebastià Roig ha estat nomenat recentment Director General d'Interior; una direcció de nova creació que assumirà les competències de Protecció Civil, Gestió del Joc i l'Administració, a més de les relacions entre el Govern i els Ajuntaments.

Sebastià Roig fins ara havia ocupat el càrrec de Director General de Joventut i, com és sabut, fou elegit Batle de Campos a les passades eleccions municipals. A causa de la intensitat de treball que l'espera en aquesta legislació, Roig ha decidit, així mateix, dimitir com a president del Centre Cultural de Campos.

COMIAT A UN AMIC DE LA PREMSA FORANA. SOPAR A SANT JOAN EN HONOR DEL P. SALUSTIA VICEDO DE PETRA

L'Associació de la Premsa Forana està posant els ciments - i mai millor dit - d'una forta estructura, respos- ta de les fortes arrels que

l'empenyen i que empenyen els seus associats, unes cinquanta publicacions (que es diu aviat però suposen un tiratge conjunt d'uns 25.000 exemplars). La Premsa Forana comença a tenir història i per comprendre-ho basta veure l'acte que va tenir lloc dia 23 de juliol a Sant Joan per acomiadar-nos d'un amic i col.laborador: el Pare Viciedo dels Franciscans de Petra, que ha conjugat més de vint anys al seu apostolat amb la curolla de l'impressió i de la revista «Apostol y Civilizador». Una mostra clara, a més, de la pluralitat de la Premsa Forana. Li desitjam, des de Campos, un bon record de Mallorca i una bona feina a Cullera (València), lloc del seu nou destí.

PLAÇA DE SECRETARI-INTER- VENTOR A CAMPOS

A un BOE de juliol surt la Plaça de Secretaria de Campos, ja de Tercera Classe, subescala de Secretaria-Intervenció. Surt juntament amb les de Binissalem, Porreres, Santa Maria, Sant Joan, Ses Salines, dues del CIM i dues de Menorca. Els mèrits que es demanen als concursants són: coneixement del català a nivell oral i escrit i experiència en municipis costaners. Per contra, a molts d'altres es reconeix el mèrit de l'experiència en urbanisme i el títol de Llicenciat o Diplommat en Dret. A tots es valora el coneixement de la nostra llengua.

VII SEMINARI DEL GRUP BLANQUERNA A LLUC

El Grup Blanquerna ha convocat el VII Seminari d'Informació i Estudi sobre «L'ESPERIT D'EUROPA» que promet ser molt interessant. Dates: del 26 al 29 de setembre a Lluc, amb possibilitat d'allotjament i manu-

tenció. S'hi pot assistir ocasionalment. Hi ha 100 beques que gestiona, igual que la inscripció, L'Obra Cultural Balear. Data límit: 19-09. És patrocinat pel Govern Balear, el Consell Insular, l'Ajuntament de Palma, la Fundació de Serveis de Cultura per al poble i l'OCB.

LA DESAPARICIÓ DE SA CREU D'EN TELM

Fa uns anys va desaparèixer de la platja de Ses Covetes Sa Creu d'En Telm, l'únic monument civil de la nostra costa, commemoratiu d'un tràgic succés esdevingut a la nostra costa a mitjan segle passat, en el qual moriren negades diverses persones de Campos. Al monolit també hi figuraven els noms de les víctimes.

Si bé era una obra modesta, no deixava d'esser part del nostre patrimoni històrico-artístic que heretarem

dels nostres avantpassats i que hauríem de deixar a les generacions futures.

Potser allò pitjor és la passivitat general i, en particular, de les autoritats que haurien de vetlar per protegir el nostre patrimoni.

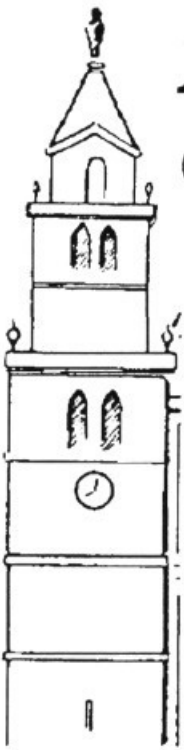
¿Com una obra del pes de Sa Creu d'En Telm pot desaparèixer d'una zona arenosa on es trobava si no hi podia accedir un vehicle normal?

Quines investigacions es feren i quins resultats donaren?

Per què no es va donar informació pública al seu moment?

Si qualche autoritat de llavors, i d'ara, pogués contestar a aquestes preguntes, publicant-les, seria d'agrair.

La llengua,
feina
de tots

Es Campanar

Autoservici

◆◆◆

Carnisseria

Cantonada Carrer Major • Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • 07630 CAMPOS

QUAN LA CANÇÓ ERA UNA EINA NOVELLA

Damià Huguet.

El mes de març de l'any 1966 va tenir lloc al *Salón Moderno* el primer recital de Nova Cançó. Hi varen participar Joan Manuel Serrat i Maria del Mar i Joan Ramon Bonet. L'organització va esser una mica improvisada i la fèrem un grup d'amics camperers que per aquelles saons volíem muntar un cercle cultural que aglutinàs parers i inquietuds diversos. Els inicis no foren dolents, però el seu final evidencià un estancament associatiu que va malmenar, sobretot, l'administració acusadament centralista del govern i la incertesa dels qui teníem més il·lusió que experiència, més ambició que poderiu compaginador de parers i efectes. La meua al·lòria encara no havia fet els vint anys, i la dels altres més o manco surava en els mateixos resquills de calentura. Érem pocs, però ben avinguts i, sense voler -així sia dit- assentàrem una fita avui del tot testimonial i significativa.

Es Modern era un teatre que tenia tots els colors de la postguerra. Espaiós i fred, d'estructura una mica decadent i frígida. Fosc, ambigu i descompensat. Els baixos de les parets laterals estaven pintats de blau —amb blavet

encisador—, blanca la resta, i les butaques eren de fusta que el temps havia ressecat i, quan t'hi asseies, cruixien provocant una lleu estridència que, a l'hora de la projecció d'un film, feia posar de mala cara els espectadors. Hi havia, a deu pams d'altària, penjats a les columnes, uns fanalets que feien la llum d'una espelma, els quals encenien a l'entreacte i a l'inici de cada sessió. La pantalla del fons era molt grossa —ocupava tota l'amplària de la sala— i, acabada la sessió, la cobria una cortina de vellut vermell que feia córrer el portalà del cinema amb un ormeig rutinari col·locat davall l'escenari, de vegades amb massa preses, quan el silenci del *The End* final encara no havia aparegut sobre l'alè de la darrera seqüència.

Aquella nit, òbviament, la sessió cinematogràfica havia quedat suplida per un recital de cançó catalana —la Nova Cançó dels Setze Jutges que començava a treure els ulls entre la ignorància quotidiana. A la sala hi havia més o manco cent persones; la majoria joves una mica despitats/tades i d'altres que vessaven una certa eufòria. Ja ben a les fosques, Robert Llimós —un pintor avui reconegut a nivell mundial— projectava des de la cabina de la pantalla blanca unes diapositives creades per ell expressament per a aquest acte. Pels altaveus raquífics d'un toca-discos raquífic sonaven musiquetes blanques que enlluernaven el silenci esblanqueït del recital anunciat. Claror i fosca distanciades. Tothom espec-

M
S
O
D
E
R
N
O

DIMARTS, 14 DE MARÇ

A 9 DE LA NIT

RECITAL DE

Nova Cançó Catalana

A càrrec de

Joan Manuel Serrat

M.^a del Mar Bonet

Joan Ramon Bonet

(Membres de "Els setze jutges")

C
A
M
P
O
S

tant, freds de paraula.

Maria del Mar Bonet —la dama que encetava l'acte— mostrava una mica nerviosa: vestia de negre i duia els cabells fermats amb una trunyella llarga. Era el temps de la recuperació de «Sa Ximbomba» i de les cançons tradicionals de Menorca. «La núvia d'Algendar» o «El llan-gardaix d'Alaior» s'oïen escardades, però tothom es delitava escoltant-les. S'obrien els ulls en la fosca. Un tel de veu acubava la il·lusió provocada.

Sense preàmbuls, amb poca llum, un després de l'altre, Joan Ramon Bonet, guitarra en mà, com la seva germana, començava el seu torn: cançons marineres, amb salabror de la mar gran, de solituds i de nostàlgia: «El vent em duu», «l'amor perdut». I, de cop sec, l'estrindència entre uns espectadors no massa

avesats a aquestes eufòries d'una cançó que naixia des del nivell més baix de la constància. Joan Ramon Bonet quasi cridava, cantant als «campaners perduts dins la boira» de la cançó novella; i el públic s'ho sentia en la pròpia pell i clamava, quasi ofès per aquella contundència que l'atabalava. Després, en una altra cançó, sorgí de bell nou la confusió, cridant a viva veu «ja no tenc un port meu», que la gent va confondre amb l'animal porquí, feta que provocà reaccions ben diverses. Hi havia, evidentment, una confusió total. Un ambient estrany, ambigu. Els clamors encalientien l'acte, imprevisiblement, sense que ningú sabés com reaccionar, i abocat tothom a una excusa sense fi ni motivació concreta. Venia de nou, tot allò. Semblava estrany

Segueix ➡

—era rarenc— sentir cantar en català en un raconet de la vila de Campos i amb la guàrdia civil que vetlava tots els papers de la censura imposada.

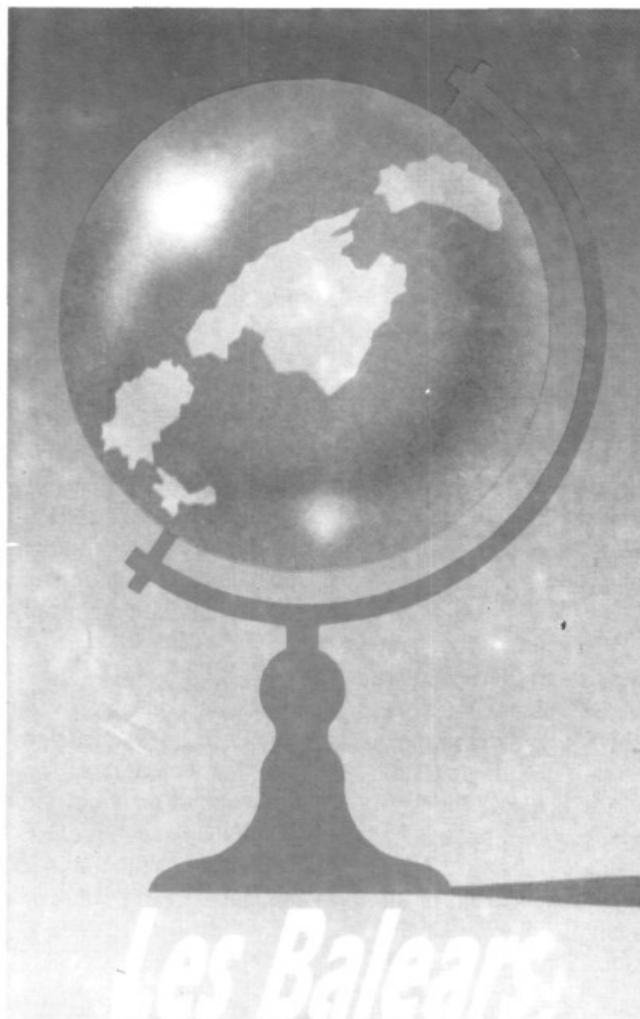
A Joan Manuel Serrat no el coneixia ningú. (L'estridentia del festival d'Eurovisió, i el «La, la, la», que cantaria la bajoca de Massiel, vendrien anys després i sorgiria l'euforia). Vestit tot de vellut, ben pentinat i xalest, *el noi del Poble Sec* va delectar —ja llavors— tota la concurrència. Se la va posar a la butxaca, com deim en bon mallorquí. Tothom va quedar encisat. La seva veu, les seves cançons, la seva presència de jovenet alegre i espavilat va calar ben endins. Però en el transcurs del recital també sorgí l'anècdota. Concretament quan va cantar la cançó «El drapaire», que ell va presentar degudament com un modest homenatge al que aquí anomenem un pedacer.

I, a la sala d'*Es Modern*, justament n'hi havia un, de pedacer —en Pep Mel·lo— que venia cacauets i avellanes amb dues sarrietes que pesaven cinc quilos cada una, pel passadís de la sala. Ell, tot ofès i encalorit, es dirigí al cantant i li va demanar respecte. Un respecte gens forçat, innecessari, potser. I la cosa no va anar més enllà de l'anècdota. Una, unes anècdotes que avui

semblen banals, però que, en aquells anys evidenciaven un desconcert i, a la vegada, un desconeixement total de la cançó que s'obria als vents del món.

Encarats a la nostàlgia, i posats a ésser realistes, crema l'eufòria dels sentits aquelles fetes. No sé si inexplicablement. Però aquell recital resta encara com una fita sublim pels qui en forem testimoni directe. Una feta inoblidable. Joan Manuel Serrat o Maria del Mar Bonet avui serien rebuts d'una altra manera a Campos, amb un altre entusiasme, evidentment. Són més coneguts, tenen una obra feta molt important i dignifiquen la cançó catalana estesa i reconeguda per tot arreu. Bons signes de millora i de constància.

A la sortida del recital, els carrers eren deserts: hi havia poca llum i poc renou per Plaça. Alguns comentaven coses diverses, potser intrascendents. Beviem llimonada i cafè amb gel. I, l'endemà, com cada dia, la rutina s'expandiria per tots els racons i raconets de la vila, però amb un tel d'esperança net com la claror que proclamava la necessitat de viure en un país que «ja és un poc nostre». Aquella fou una fita que continua viva encara.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

SA RUA
HAMBURGUESERIA

Carrer Plaça, 17 • Tel. 65.28.32 • CAMPOS

Publicitat a RESSÒ:
Maria Bauçà
Tel. 65.01.47
Laborables:
de 17'30 h. a 20 h.

CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS: PUNT I SEQUIT.

Com cada any, el començament de l'estiu coincideix amb l'acabament del curs escolar. Ara és l'hora de fer balanços, avaluar i reflexionar sobre el curs que hem deixat enrere. Els Cursos de Català per a Adults no són cap excepció a aquesta norma, també és l'hora de valorar-los i avaluar-los.

Per ventura recordareu que a la primavera del novembre passat al Col·legi Públic Joan Veny i Clar va començar a impartir-se el Curs de Català per a Adults que l'Obra Cultural Balear va organitzar per conveni amb el nostre Ajuntament. Començàvem un dilluns amb fosca negra i amb il·lusions per conèixer un món nou —l'ensenyament i l'aprenentatge de la nostra llengua, tan perseguida, tan oblidada. Tal vegada la primera classe fou un poc descoratjadora per als onze alumnes que hi assistiren; calia saber quin nivell s'havia d'impartir i per conèixer-ho res més adient que passar una prova, un petit examen. Es va passar una prova del grau mitjà i els resultats foren ben significatius: el nivell que s'havia de fer era un elemental sens cap dubte.

La segona classe, després de la prova i de la primera presa de contacte entre professor i alumnat, fou molt més assequible per a tots, fet que es reflectí en un augment de la matrícula —arribàrem a disset persones. De totes maneres, és important destacar que, malgrat aquest nom-

bre més o manco elevat, alguns es despenjaren del curs i només onze arribaren a examinar-se dels dotze que els dilluns i els dimecres retornaven a unes aules per aprendre allò que se'ls havia negat al·ludint a arguments absolutistes, centralitzadors i opressors: la nostra parla, la nostra cultura i, en definitiva, la nostra identitat com a poble.

Les setmanes anaven passant i les classes se'ns feien curtes. Volíem abraçar un ampli ventall d'activitats, no només les típiques escolars, sinó també les excursions per la muntanya organitzades per l'Obra Cultural Balear o l'assistència a activitats culturals —Fira del Llibre en Català, Setmana amb Escriptors, teatre, sens oblidar el petit homenatge que retérem a l'il·lustre filòleg Francesc de Borja Moll.

En efecte, en aquests mesos s'ha fet molta, molta feina. Teniu present que els alumnes han llegit obres de la nostra literatura durant les vacances de Nadal i Pasqua. Això ens permetia, a part de familiaritzar l'alumne amb un text llarg escrit íntegrament en català, demostrar que tenim una bona literatura i donar a conèixer-los tant autors mallorquins —Gabriel Janer Manila o Bartomeu Rosselló-Pòrcel— com espectaculars figures ja consagrades de la nostra literatura —Mercè Rodoreda. L'anàlisi de les obres llegides i els comentaris dels alumnes demostraren que

el que hem de fer els educadors és avesar la gent a llegir en català. Si tenen al davant una bona obra la llegiran, encara que hagin d'emprar el diccionari per esbrinar-ne tots els dubtes lèxics. Va ser una bona prova, sobretot perquè alguns no havien llegit mai cap obra en català.

A poc a poc, amb l'allargament de les hores de sol i una minva més o menys destacable —segons els dies— de l'assistència de l'alumnat, arribàrem al mes de juny amb el famós examen. Si era superat obtenien un certificat d'aptitud i domini més o menys gros de la llengua catalana a tots els nivells: comprensió oral, comprensió lectora, ortografia, morfologia, lèxic, marc històric i sociolingüístic i domini pràctic de la llengua. Amb l'examen seguirem amb l'homenatge iniciat al pare de les nostres lletres atès que la comprensió lectora era una editorial sobre les influències de la seva labor sobre els educadors; a més a més, era molt complet, abraçava totes les àrees treballades al llibre de text, amb exercicis fets i corregits a classe. Alguns alumnes, però, el trobaren massa llarg.

Els resultats, tant si ens agrada com si no, són aquí i s'han d'analitzar. Tres alumnes no aconseguiren superar la prova avaluatoria —no sé si ho sabeu, però per aconseguir l'aprobat es necessari tenir seixanta-cinc punts d'un total de cent—, mentre que els altres obtingueren qualifica-

cions entre l'aprobat i el notable.

Un cop vists aquests resultats cal demanar-nos si hi ha diferents nivells. Crec que sí, era evident que el curs que havíem de fer era un elemental per aconseguir l'homogeneïtat, però tampoc no podem oblidar els avantatges que tenen els més joves i els que tenen algun tipus de títol acadèmic. Aquests dos grups tenien més assequible la superació de la prova per raons que tots coneixeu: costum d'escriure, domini i millor percepció de fenòmens directament relacionats amb la llengua i el seu estudi —separació de síl·labes, accents, diftongs o hiatus. Es pot dir que el nostre grup-classe era una poc heterogeni en aquest sentit.

De totes maneres, sé ben cert que, encara que els resultats no han estat excel·lents per a tots, ningú no espenedeix d'haver fet el curs. Tothom té una visió molt més àmplia del nostre entorn lingüístic i cultural, a més d'un domini més o manco gros del sistema ortogràfic català. Aquest era l'objectiu del present curs.

El curs s'acabà amb un sopar de cloenda al Poble Espanyol on professors i alumnes compartiren taula amb altres personalitats importants del món que gira al voltant dels Cursos de Català per a Adults. Per la nostra banda, nosaltres també celebràrem el nostre sopar parti-

cular amb bastant animació i ganes de tornar repetir l'experiència el curs que ve.

Les darreres línies vull que siguin d'agraïment als organismes i institucions que han permès que es dugués a terme aquest curs. En primer lloc, s'ha de destacar la tasca feta per l'Obra Cultural Ba-

lear; es va preocupar que els alumnes tinguessin un llibre de text amb unes fotocòpies d'exercicis que el completaven per poder seguir tot un procés d'aprenentatge, organitzava activitats culturals diverses i els passava enquestes per saber com es desenvolupava el curs i què en pensaven. Per altra banda,

sense l'ajut de l'Ajuntament de Campos no hauria estat possible que per primera vegada es realitzàs un curs d'aquesta importància i d'aquest prestigi al nostre poble, fet que demostra l'interès que té en l'educació dels adults i en la cultura en general. Finalment hem d'agrair la col·laboració del

Col·legi Públic Joan Veny i Clar pel suport material que ens ha ofert —des de l'aula fins al magnetòfon passant per l'estufa—, el qual ha afavorit que les classes fossin més entretingudes i més passadores a l'hivern.

Francesca Ballester.

RETRATS I FOTÒGRAFS

La feina artesanal mai no ha estat complicada si qui la fa concix profundament el seu ofici. I no únicament amb les eines es fan les feines, com diu l'adagi. La professionalitat, el seny i la dedicació constant, l'OFICI —escrit en majúscules—, amb l'ormeig i les eines imprescindibles, ajuden a millorar els coneixements per deixar un producte ben acabat i digne; per tenir fins i tot reconeguda la categoria de mestre: un ferrer o un fuster...

Avui resulta gairebé anecdòtic parlar d'artesanía com a professió exclusiva; malgrat sigui un ofici que s'ha anat recuperant lentament en els darrers anys, amb més devoció que eufòria. Hi ha oficis artesanals, però, que estan condemnats a desaparèixer: dels quals en resten testimonis vius que tenen una incerta durada, però que, malhauradament potser, minvaran cada vegada més fins a quedar diluïts en una imatge estrictament històrica.

Un d'aquests oficis és el de sabater dedicat a recosir i posar empelts o soles noves a una sabata desgastada pel tragí quotidià. Aquesta foto-

FOTO: COLOMA BOIXA

grafia de na Coloma Boixa, feta pel maig de l'any 1969, ens mostra dues persones que dedicaren molts d'anys de la seva vida a aquesta tasca. Són en Perico i l'amo en Joan Noreta: tota una història plena de meticulositat, serenitat i feina reposada en cada detall. Damunt la tauleta hom pot observar els seus estris: alena, cutxilla, tatxes, martells, raspa, alicates, els pots de pega o de

betum. Tot acaramullat, desordenat, però encarats a una certa eficàcia. El davantal que duu cadascú d'ells evidencia una netedat precisa: testimoni subtil i humil a la vegada. I, pegant una ullada enrere, podríem pensar en les converses diverses que mantenien hores i hores, pausadament, sense gaires presses. En aquells anys que ja no són els anys d'ara.

La llengua,
feina
de tots

ADÉU A UN COL.LABORADOR

La Revista Ressò, oficialment i en nom de tot un equip humà que hi participa, ret un merescut record al col.laborador l'amo en Toni «Sostre», glosador. Igualment, dona el seu condol als familiars i amics. No és un moment qualsevol el de la reflexió per la pèrdua d'un company, company en la tasca d'escriure - o de glosar-, d'entretenir els campaners, d'incidir en la vida social campanera. A la seva manera, sense corsés ni cadenes, de forma vital i senzilla, l'amo en Toni «Sostre» ha deixat unes petjades a la nostra Revista. Ha deixat, per amistat i voluntat, omplerts uns racons de diversos números espargits ja dins aquests tres anys de Ressò -que són de pocs i que són de molts!-. Una Revista com aquesta té la seva vida en les mans dels col.laboradors i amics ja que es tracta d'un mitjà de comunicació senzill, de cara al poble. Ressò ha crescut també i, amb això, com tota empresa humana que té moments tristes i alegres, hem hagut de dir adéu a l'amo en Toni, assegurant-li, a títol de compromís, que seguirem endavant i que pensarem en ell.

EN MEMÒRIA DE L'AMO EN TONI «SOSTRE»

Hi ha persones que, malgrat la seva senzillesa i humilitat, tenen qualque cosa que els fa distints i peculiars. És difícil explicar per què, però són persones que destaquen dins la comunitat on viuen de tal manera que, quan desapareixen, tot aquest conjunt social i cultural -diguem-li poble- se'n ressent i hi queda un gran buit.

No cal dir que per Campos i per tots els qui el coneguérem, la mort de l'amo en Toni «Sostre» ha estat una gran pèrdua. Amb ell, i dins l'arxiu de la seva increïble memòria, se'n van infinitat de cançons i coberbos, de coneixements i experiències, d'eixides i anècdotes. Deixam de comptar amb un amic de tothom, d'un temperament amable i d'una manera de veure el món pròpia d'una persona d'intel·ligència aguda i de fina sensibilitat.

Tot això, i moltes més coses, feia que parlar amb ell fos tota una experiència i un autèntic plaer. Com, per exemple, quan parlava, sovint, de son pare, el gairebé llegendari glosador conquerí, Sebastià Vidal «Sostre», de qui heretà l'afecció per les gloses i l'habilitat per compondre'n.

Com a lector i col.laborador que era d'aquesta revista, va voler deixar-nos una darrera aportació. Dia 22 d'abril d'enguany em dictava aquestes tres estrofes que titulava «Testament d'en Sostre» perquè fossin publicades quan ell ja no hi fos. Simplement explica que es veu venir la seva fi, però s'hi resigna perquè és llei de vida i perquè «una perhom mos ne toca». També aprofita per demanar perdó a tothom que pugui tenir agraviat pel sentit crític, humorístic i, a vegades, potser massa sincer, que adoptava a les seves cançons. Finalment demana al receptor del seu missatge el simple favor d'una oració per a ell.

Complim, doncs, la seva comanda amb orgull, amb agraïment i amb una inevitable emoció per haver de dir: Adéu, l'amo en Toni; fins sempre, l'amo en Toni.

S. C. A.

Testament d'en Sostre

No ho sé si me salvaré,
sa meva barca s'afona,
a mi em varen fer una broma
i no l'havia de mester.

Si d'aquesta em puc salvar
no em salvaré d'una altra.
Dins el món hi ha una roda
i no s'atura de rodar,
i a s'hora de *menos* pensar
una perhom mos ne toca.

Tant si és pobre com senyor,
tant si és fadrina o casada,
com si és viuda o separada,
a tothom deman perdó
si he feta qualque cançó
i qualcuna n'he agraviada.

Me pega fort es dolor
ara fa una temporada.
Quan sa notícia hauran dada
que haurà mort un servidor
resau-me una oració
i sa gràcia de tal favor
de Déu vos serà pagada.

L'ADÉU D'UN AMIC

Aquesta és la meva manera de
dir adéu a un bon home campaner
que era l'amo en Toni Sostre.

Ho sent en tot el meu cos
vos ho jur com nom Rafel
en Sostre ja és en el cel
Déu li guard un bon repòs.

M'agradava tal com era
per a mi era un bon amic
i si té temps, qualque pic,
farà gloses a Sant Pere.

Rafel Juan.

A L'AMO EN TONI VIDAL «SOSTRE»

L'amo en Toni en quatre gloses
jo vos vull donar l'adéu
creis-me que em sap molt de greu
haver de fer aquestes coses.

Ara per allà on anau
no vos atureu de glosar
en que sia el més allà
ben segur que trobareu
qui vos voldrà escoltar
i molt de gust passarà
amb tot quant els digueu
feis-los gloses arreu
que ningú s'enfadarà.

Quan vos arribeu allà
Sant Pere ja tendrà obert
i no espereu demà
vos començau es concert
i si el Bon Jesús s'ho perd
perquè no hi pugui assistir
li tornareu a repetir
es dia que Ell vos ho dirà.

És per gran enyorança
quan un com vós deixa el món
que vos fa sa recordança
es vostre amic en Pep Barón.

Pep Barón.

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES
CONGELATS • FRUITS SECS
PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A GRANEL
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

Publicitat a RESSÒ: Maria Bauçà • Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20 h.

aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

MODA INFANTIL I JUVENIL
CALÇAT I ESPORT
BANYADORS

Rucanor®

TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN

I
DUNLOP

REPARACIÓ EN CALENT

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57 • TEL. 65.21.93 • CAMPOS

LA TERRA I EL TEMPS (setembre)

Aquest mes cullen sobretot les garrofes i, els més endarrerits, acaben de collir les ametlles. Podreu comprovar que no només és collir-les, llavors s'han de pelar, assolellar i encetar i triar, si s'ha de fer el bessó.

Espoden **exsecallar** els ametllers i les figueres que ja han fet l'esplet. Són uns bons dies per **empeltar** garrofers. Dins l'olivar es pot aprofitar per continuar **eixerment** i cavant soques. Cap al final de mes podeu començar a cercar bones collidores d'oliva i armar-vos de paners i canastros.

Les fruites collidores són les figues tardanes (hi ha la plena del sequer de les figues), les prunes, les peres, les pomes i les figues de moro. Quan faceu les figues forneres aprofitau per torrar codonys.

Tanmateix, la vinya i el raïm són els grans protagonistes de la mesada, amb les tasques del vermar. Si no sabeu quin dia heu de començar a vermar, Sant Mateu pot ser una bona fita. Convé començar en quart creixent. Als parrals hi pengen cebes si no volen que les abelles hi vagin.

A les terres de secà convé llaurar i preparar el guaret. A les hores de lleguda també es pot aprofitar per treure fems i deixar-los a caramulls pel sementer. Els mateixos dies es pot iniciar la sembra de civada, ordi i faves primerenques.

Al l'hort es pot sembrar farratge, favó, alfals de primavera i xítxeros primerencs i trasplantar lletugues i carxofes. Hom diu que si se sembra julivert el dia de les Llagues de Sant Francesc (el 17) no espiga el primer any.

Si per Sant Miquel

mudau les cebes borreres seran bones per sofregir els darrers dies. La llavor de cebes de pom s'ha de sembrar per la Mare de Déu de Setembre i més endavant. Igual que el mes d'agost, collireu mongetes tendres de tota casta, albergínies, mongetes seques, cogombres, cols, borratxons i col-i-fors, espinacs de reguiu, apís, tomàtigs i pebres.

Perquè hi hagi menjar per als animals convé que plogui entre les dues Mares de Déu (entre la d'Agost i la de Setembre), però si plou pels Sants Metges de Pina sol ser mal any per a les pastures. Aquest mes ja podem patir qualche tronada amb vergues de llamp, però les saons són bones per a la pastura del bestiar. Convé no oblidar-se d'escomocar les ovelles per Sant Miquel. Si teniu els porcs a lloure us poden estalviar la feina d'aplegar les figues.

Aquelles persones que s'entretinguin al jardí, els mesos de setembre i octubre, poden sembrar els geranis.

El primer diumenge d'aquest mes és la festa de la Mare de Déu de Consolació. Dia 8, la Mare de Déu de Setembre, és el dia assenyalat per llogar missatges nous o baratar els vells si no fan la vostra mesura. Dia 21, amb Sant Mateu, ens arriba la tardor, i, una setmana més tard, dia 27, els Sants Metges de Pina: sant Cosme i sant Damià. Per Sant Miquel (dia 29) entren nous amos, majorals i amitgers a les possessions. L'endemà, Sant Jeroni ens tanca la mesada.

*Antoni Ginard.
Andreu Ramis.*

© José J. de Olañeta, editor.

AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

CAMPAMENTS CALA MURTA '91

Com cada any, el Club d'Esplai Parroquial de Campos va organitzar els campaments a Cala Murta. Enguany s'han realitzat dos campaments: el 1r torn fou els dies compresos entre el 14 i el 19 de juliol.

Els monitors varen triar un tema que va ser els diferents *sistemes polítics*. Ja des del moment de la partida vàrem començar amb els sistemes polítics i el primer fou l'edat primitiva. Vam començar a explicar als nins i nines que formaven el grup que, en un principi, no hi havia normes, el qual va provocar que, a causa d'una sèrie d'actuacions dels nins el vespre, es posassin les normes. Les activitats del dia foren la presentació dels nins i els monitors i una visita a la platja de Cala Murta.

Dilluns, els al.lots es van trobar amb el feudalisme i van realitzar diverses activitats: després d'haver berenat van fer un taller de camisetes que, pintades per ells mateixos, havien de servir per a un taller de l'horabaixa.

Acabats els tallers es va realitzar una gimcana pel camí de Cala Murta. L'horabaixa, després d'haver descansat, vàrem fer el joc dels moros i cristians, consistent en agafar els mocadors dels nins de l'equip contrari.

Dimarts, dia de la dictadura, tot foren impositcions per part dels monitors. Els nins foren despertats amb una traca i, en acabar de berenar, els nins recolliren els sacs de dormir i ens dirigírem cap a la platja de Formentor caminant per passar un dia de platja. Al llarg del dia els nins nedaren i realitzaren jocs de platja. Al vespre, a la vetlada, es van contar historietes de por. A la nit, quan ja feia una hora que dormíem, rebérem la visita d'un vigilant jurat de l'hotel Formentor i va demanar que canviàssim de lloc per dormir.

Dimecres fórem despertats pel vigilant jurat i vam berenar per llavors dirigir-nos al campament. En el campament, els nins feren els barricons nets per llavors realitzar

una activitat sobre Miquel Costa i Llobera. L'horabaixa va ser dedicat a preparar la vetlada que havia de consistir en una sèrie de «Play-backs» i desfilades de models, a més de preparar la pregària que va substituir la missa. A la nit els monitors vam decidir d'aplaçar la visita que hi havia prevista per l'endemà al matí al puig d'En Fumat, a causa de la llarga durada de la vetlada i el cansament acumulat del campament.

Dijous tingué un matí tranquil en el qual la principal activitat fou descansar i nedar. L'horabaixa es realitzà l'Indiada que consisteix en què els monitors s'han d'amagar i quan els nins els troben els poden fer el que vulguin. A la nit hi hagué una gran berbena amb l'actuació de John Travolta i Olivia Newton John seguida d'un concurs de ball.

Divendres ens vam aixecar a les 4'15 de la matinada per pujar a veure sortir el sol a En Fumat. Quan tornàrem al campament els nins descansaren i llavors procedí-

rem a la neteja del campament. Havent dinat s'acabaren de recollir els paquets dels nins i es van dir les paraules d'acomiadament i vam anar a esperar l'autocar i ens vam trobar amb la sorpresa que no ens vendria a cercar. En aquell moment vam començar a fer les passes necessàries per avisar els pares, als quals volem agrair que ens venguessin a cercar.

Ja per acabar, volem dir que el campament estava compost per seixanta nins i nines acompanyats per onze monitors i una cuinera i que, tret de qualche problema amb el cansament i els eriçons, tot va anar molt bé. Fins l'any que ve, amics!

Club d'Esplai Parroquial de Campos.

TIRANT LO BLANC I LA VII MOSTRA DE CUINA MALLORQUINA

Aquí reproduïm l'article del glosador de Última Hora, Pere Gil, dedicada a la Pastisseria Sbert de Campos:

Una pastisseria de Campos va tenir l'acudit de presentar, en el seu stand, un pastís de vermell d'ou sucrat, que amb molt d'encert va batejar amb el nom de *Tirant*

lo Blanc, que coincideix amb el nom del nostre heroi cavaller, de qui estam celebrant l'efemérides a tots els països de parla catalana. Aqueix pastís ha merescut aquesta glosa:

JOCS DE PARAULES

De gallina que coixeja

val més fer-ne un bon brou
es vostre vermell grogueja
perquè és s'espès de s'ou.

Si voltros tirant lo blanc
vos quedau amb es vermell
jo per treure'm es rovell
en voldria deu de franc.

Procuraré fer la bona
a sa Pastisseria Sbert

així tendré el cel obert
si hi ve a bé sa madona.

Com que sempre refrega
m'agrada es vermell de sang,
som es rival de lo Blanc
i em diuen Tirant lo Negre.

Josep Antoni Sala Toral.

CAMPOS D'UN TEMPS

A la postguerra parlar d'indústria, a Campos, era una utopia. Tot era artesanal: fusters, ferrers, qualche fàbrica de rajoles, una cimentera. Arcaïsmes postergats a un consum mínim de productes diversos. Cadascú s'ho enginyava per produir allò imprescindible, i s'adquiria, únicament, el que mancava de primera necessitat: oli, sucre, una ampolla de conyac, arròs valencià, i pocs etcèteres; molt sovint racionat i d'estraperlo. Era el bon temps de Juanita Reina i Amparo Rivelles, del

cinema de Cifesa i del teatre místic a Ca'ls Marians dels àngels: Miquel Ligeró i l'exili callat de Pasionaria, *Locura de amor*, *Agustina de Aragón*, cupletistes decadents, llums de carbur, viatge en tren i no gaires rialles.

Per això ve de nou, vist amb ulls d'ara, acariciar aquesta etiqueta de tomàtiga en conserva que es produïa i s'empotava a Campos als anys quaranta. Tot un descobriment certament ressenyable. Aquells anys el transport era rutinari: la camiona d'en Pep

Fuster o la d'en Tòfol Mameïlla, l'agència d'En Reviu i el carro llarg d'en Pomaret eren gairebé els únics vehicles que circulaven fent de pont amb el comerç de Ciutat. Qualque cotxe d'escassa cilindrada, motos una mica rovellades i centenars de bicicletes que, llavors encara, anomenaven «màquina». (En Joan Rosa, en Tomeu Nina, o en Silvestre Canals eren mestres en perfeccionar el color de la pedalada).

A l'etiqueta feta amb paper d'estrassa sobresurt el

color vermellós de la tomàtiga, amb preponderància sobre el groc i el blau d'un fons ben meditat. A l'altre costat sorgeix la figura d'un molí característic del Pla de l'illa decorat amb un fasser llunyà i dues boires baixes. A Ca'n Velé de davant Es Modern venien el petroli racionat. I a ca Ses Pomaretes del Campanar tancaven meticulosament amb la punta dels dits les bosses de fideus i de burballes. Tot color de nostàlgia.

A LA VENDA ELS NÚMEROS DE LA REVISTA RESSÒ ENDARRERITS.

PROHEMA, S.L.
Estació de Servei, 24 H.

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Granja Pomar
Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

Sebastià Moranta Mas.

A l'empar d'una mudança dinamitzadora que recolleix unes temptatives mai prou definides de convertir Sa Ràpita en una perllongació de la identitat campanera, quelcom nou i diferent batega amb perseverància entre Son Durí i Can Mandana. Al fons, la sarpa despersionalitzadora del turisme més pragmàtic sembla no voler condicionar en excés una realitat singular, però tampoc no permet d'entreveure símptomes evidents de declivi. Sa Ràpita, un dia no massa llunyà i no del tot acomiadat, dibuixava parets emblanquinades entre branques aterrides de tamarell, fulles mig resseques de dornadera i mates de romaní, ... fou també paradís de diumenge per a aquells primers campaners que, sense saber ben bé per què, volgueren que la vila s'obris una finestra a l'horitzó de Cabrera, ... i, quan a s'Arenal, a Ciutat, a Alcúdia o a Sa Colònia, la febre hotelera del «boom» turístic encetava la revolució urbanística, aquella alimara encara vacil·lant renunciava al canvi maquinal venut a preu de progrés gratuït i conservava amb orgull l'anonimat entre la proliferació toponímica de la costa illenca.

Avui, una mica per desgràcia, una mica sortosament, Sa Ràpita ha perdut una «tradició» vanament idolatrada que mai no arribà a constituir-se com a tal. Aquelles dotzenes de cares conegudes de tota la vida han vist arribar un estol de visitants que, sense gaire preocupacions econòmiques i amb la intenció de procurar-se una segona residència els mesos d'estiu, han contribuït de manera determinant en el procés evolutiu de la morfologia rapitera.

Facilitar i accelerar la integració de tots aquests nous veïns és, ara com

SA RÀPITA, FESTES PASSADES

ara, una obligació que no podem deixar de banda; al marge romandran ben segur algunes veus -les que menys- que no podran evitar parlar de «forasters» o de «ciutadans» en un to tristament pejoratiu.

Sa Ràpita, festes passades, com cada any, ens queda, ja només el record d'un cap de setmana que, dominat com sempre per les rigors d'un juliol en absolut atípic i la presència imminent de les celebracions de Sant Jaume, ha constituït una manifestació del caire més lúdic i desimbolt de l'estiu mediterrani. Parlava abans dels «nous rapiters» venguts i per arribar, del llegat campaner cada cop més difós, de la profunda transformació d'aquell caseriu arrecerat d'antuvi, ... La present edició de les particulars «Festes de Sa Ràpita» ha suposat, de manera tal vegada definitiva, la constatació d'una realitat que heretam d'un passat recentíssim: aquests dos dies de festa ja no poden ésser, per descomptat, un simple «aperitiu» destinat a anunciar, amb veu indecisa i sovint gairebé inaudible, la proximitat de les festes patronals de Campos; ja no es tracta només d'alterar la migdiada dels que quasi per norma estiuejant a Sa Ràpita, ni tampoc de considerar com a fita significativa l'assistència dels mateixos de sempre i la Coral de San Julià, d'una banda, i per la trajectòria ascendent de l'grupació «Brot de Taperera», d'una altra. Passejar per l'Avinguda Miramar la vesprada del divendres, dia 19, sota la vigilància del fulgor selenita, implicava l'evidència d'aquest compromís: una gentada que hom no havia vist mai la vigília de les festes, a pocs metres de les estridències dels cotxes de xoc i del crit escanyat d'algun tomboler perdut, caminava gairebé d'esma i amb rostre amatent ... La majoria de les cares que hom destriava, emperò, ben segur no havien contemplat mai la fesomia rapitera en temps de festa, o bé certa experiència isolada es remun-tava tímidament a algun any pretèrit. A suvora, la presència campanera esdevenia, per ventura per primer cop, clarament minoritària.

Intentant capguardar-me de possibles malinterpretacions, aquesta circumstància no suposa directament el desinterès de la vila cap a l'actualitat de Sa Ràpita, ni la debilitació de les connexions de mútua dependència. el fet significa només, en principi, la constatació d'una nova identitat, la creació d'un nucli de població que, en línia de progrés, abraça una veritat plural que ja no es limita en exclusiva a la voluntat d'un municipi i el seu Ajuntament. En el si d'aquesta línia no podem deixar de banda dos o tres actes que, destacant part damunt la uniformitat dominant, han protagonitzat aquesta edició de les festes: en primer lloc, la inauguració del Centre Cívic-Sanitari, sota la presència de D. Francesc Gilet (Conseller Adjunt a la Presidència) i D. Bartomeu Cabrer (Director General de Sanitat); en segon terme, la notable exposició inaugurada el divendres a les 21 h., engirgolada en simbiosi sorprenent mitjançant la volubilitat pictòrica de na Miquela Vidal i el plasticisme de les figures escultòriques de n'Andreu Ferrer. Per últim, convé fer menció del concert que, a l'esplanada de Santa Coloma, van oferir la Coral Sant Julià i la Banda de Música del Centre Cultural, dissabte, a les deu del vespre; els acords del «Va pensiero» interpretat com a colofó de manera conjunta, semblen haver-se convertit en una pedra de toc obligada en els events d'aquestes característiques.

La tònica general de les festes, salvant la magnitud de les fites esmentades, no va pertorbar en absolut el record d'edicions passades; d'altra manera, no sembla tampoc massa fiata ni convenient procedir avui a retallar el pressupost de les Festes de la Mare de Déu d'Agost per tal d'incrementar l'atractiu de les de Sa Ràpita ... A mig termini, no obstant, quan la inèrcia del canvi hagi minvat, i quan la consciència col·lectiva assumeixi de bon grau la nova ànima del litoral campaner, les directrius que ara marquen les Festes de Sa Ràpita reivindicaran, en nom de tots, una renovació urgent.

MIQUELA VIDAL: PINTORA DE LA NOSTRA TERRA

«El vertader artista no ha de copiar la naturalesa, sinó agafar els seus elements i crear un element nou».

Paul Gauguin.

És obvi que totes les persones experimenten sensacions i sentiments, però que existeix la necessitat de projectar i exposar-los en fets molt concrets, com sigui, pintar, escriure o compondre i, a vegades, ens trobam enfront de l'artista; això és el cas de na Miquela Vidal, que no va començar amb la pintura des de molt jove, la qual cosa no té importància, perquè és com si hagués nascut enmig dels quadres. Ella és molt amiga dels seus amics, passa molt de gust parlant de la seva pintura i de la dels altres, referir els moments que viu amb el pinzell, l'enigma de la imaginació, les passes que segueix per arribar a una cosa que ella no sap com donarà forma, en una paraula, un món de moments molt personal i concret. Per això i amb motiu de les seves darreres exposicions i del seu 2on Premi Vila de Santanyí, li proposarem les següents qüestions:

- Quins varen esser els teus començaments fins arribar a avui?

- Vaig començar l'any 76 a l'Escola de Belles Arts a on vaig esser dos anys; el meu mestre va esser D. Miquel Aguiló. Els tres cursos següents els vaig fer amb Pasqual de Cabo, al seu Estudi

de l'Art, a més d'altres dos cursos d'estiu en els jardins de Ca'n Coll a Establiments amb aquesta escola. Després formarem el Taller San Felio amb un grup de pintors amics meus, amb els quals vaig estar tres anys més. I, finalment, vaig fer un curs de dibuix a Arcadia amb Juan Vich. De llavors fins avui he treballat i treballa en el meu estudi particular de La Bonanova; mentretant, durant aquest temps, he anat exposant a diferents llocs. He fet 24 exposicions col·lectives, 9 individuals, he concorregut a 12 certàmens, he estat finalista dues vegades al teatre principal i tres en el Saló de Tardor,

a més d'haver obtingut una Menció d'Honor per part del Consell Insular l'any 1989, el 2on Premi de l'Ajuntament de Costitx, 1r Premi a Marratxí, que vaig tornar a guanyar l'any 90 i, enguany, el 2on Premi Vila de Santanyí amb el quadre «Nocturn a la Badia de Palma».

- Creus que el fet d'esser dona influeix en la teva manera de pintar?

- No, perquè molts d'espectadors dels meus quadres, si no em coneixen, moltes de vegades han pensat que podien esser l'obra d'un home; per altra banda, penso que l'expressió d'un mateix sentiment tant pot fer-la un home

com una dona.

- Quina classe de temes són els que t'agrada reflexar en la teva pintura?

- Els intimistes, els que em facin sentir una certa emoció, reflexar sentiments que ja hagi experimentat, fins i tot qualche cosa que objectivament no tenguin importància però que, per a mi, sí tenguin un valor. Els temes d'ara són composicions de nit amb vis-tes de port i el nostre Salobrar

- El crític més rigorós som jo mateixa. Sempre m'exigeixo la màxima qualitat i seriositat dels treballs que present, . . .

i, darrerament, la investigació de composicions de materials, com poden esser robes, cartons, etc., mesclades amb la pintura.

- En els teus llenços es reflexa una llum molt treballada, ¿quina és la importància que a això dones per poder expressar els teus sentiments?

- Com ja hem dit, a mi, personalment, m'agraden les postes de sol, els colors clars-obscurs, també els nocturns, per això he de fixar-me molt en l'entonació del quadre per

poder realitzar el que vull dins el cap, això quant a la llum. Per altra banda, la meua pintura és molt elaborada perquè està treballada successivament, en diferents capes, deixant-les eixugar perquè el llenç agafi les tonalitats que jo vull i després tornar-lo empastant fins que quedi com a mi m'agradi i és el moment en què em trobo més a gust amb l'obra.

- Hi ha qualche lloc, geogràficament parlant, per triar l'argument de la teua pintura?

- A Mallorca hi ha de sobres per triar, però m'agraden molt, particularment, les zones que més conec, com el Salobrar de Campos, els Banys de Sant Joan, les platges, postes de sol, els ports a la nit, els camps de roselles, foravila, etc.

- Quina ha estat l'evolució de la teua pintura de quan vares començar fins avui?

- Al principi feia una pintura més figurativa, a mesura que passa el temps evolucions i deixes al darrere elements accessoris per arribar a un diguem-ne neo-impressionisme o una certa mena d'abstracció, també mitjançant la investigació incorpores nous materials per intentar aconseguir una major expressivitat de l'obra. Malgrat tot, el que intento fer és simplificar i, amb això, comunicar qualche cosa amb la meua pintura.

- Aquesta comunicació de la que parles, podries explicar-la un poc més?

- Entenc que la persona que mira el quadre ha d'experimentar una mena d'emoció, ja sia pel color o per la forma o per la contextura del llenç, llavors hi haurà hagut comunicació.

- Darrerament parles d'investigació, amb què la fas i on creus que pots arribar?

- Començo cercant materials com els acrílics, derivats del paper, fusta, tèxtils, que precisament són els que no domino encara, però em permeten una sèrie de jocs amb ells i el quadre.

- Quan prepares una exposició, ¿com selecciones l'obra, quins criteris segueixes a l'hora de presentar-la davant el públic?

- Entenc que la persona que mira el quadre ha d'experimentar una mena d'emoció, ja sia pel color o per la forma o per la contextura del llenç, . . .

- El crític més rigorós som jo mateixa. Sempre m'exigeixo la màxima qualitat i seriositat dels treballs que present, però m'agrada escoltar també l'opinió dels altres per si anàs errada, i, moltes vegades, encara m'equivoco.

- Quins pintors contemporanis a Mallorca creus que segueixen un camí més interessant?

- Destacaré alguns aspectes de les persones que, segons la meua opinió, fan coses importants en pintura:

Méndez Rojas: Té una gran personalitat i un estil molt

propi.

Toni Dionis: M'agrada la part abstracta de la seva pintura.

Maria Carbonero: No m'agraden les seves figures, però els colors queden molt nets.

Ramon Canet: Ja que el color negre en pintura és un dels més difícils d'aconseguir i emprar, admir la manera com aconsegueix combinar-lo amb altres colors.

Pascual de Cabo: Destacaria la seva darrera exposició per la capacitat de rompre amb la seva pintura habitual, donant una nova imatge i obrint uns camins nous.

Marieta Cort: Fa un treball d'emprar materials de despulles, com ferros, bastons i portes velles, que donen uns resultats sorprenents.

Teresa Matas: Intenta

un treball d'investigació amb materials de color blanc, fent manters i cartons amb cordes.

Antoni Guasp: Els colors dels seus quadres abstractes sobresurten per la seva netedat i vivacitat.

Amb aquesta conversa, mesclada amb la contemplació dels seus darrers quadres, comentats per ella mateixa, hem après a conèixer un poc més els colors de la nostra terra i el tarannà d'aquesta campanya, la seva manera de fer feina i a intuir els camins que prendran les seves pintures, acostant-se a la quasi abstracció, que ens fan endevinar alguns dels seus quadres més interessants.

Campos, juliol de 1991.

Guillem Mas i Forteza.

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

Matins de 9'30 h. a 13 h.
Horabaixes de 15'30 h. a 20 h.
Dissabtes de 9'30 h a 16'30 h.

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 **FELANITX**

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 **CAMPOS**

L'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA A SA RÀPITA ÉS JA UNA REALITAT

El Centre Cívic-Sanitari de Sa Ràpita era, amb absoluta seguretat, un dels serveis que el nucli costaner precisava amb més urgència. L'atenció mèdica de la zona havia estat molt de temps descuidada i no eren pocs els rapiters que, en un cas de vital necessitat, s'estimaven més demanar l'ambulància de Lluçmajor abans que la de Campos.

Posat en funcionament dimarts dia 16 de juliol, la seva inauguració oficial va tenir lloc dissabte dia 20, amb motiu de les festes rapiteres. A l'acte hi va assistir el Conseller Adjunt a la Presidència, Francesc Gilet, Bartomeu Cabrer i la Corporació Municipal, encapçalada pel Batle, Sebastià Roig. També hi va ser present el seu antecessor al càrrec, Guillem Mas.

Tant el Batle com el Director General de Sanitat varen fer especial esment a la importància que aquest tipus de centres tenen de cara a

millorar la qualitat de vida dels ciutadans, cobrint una necessitat tan imprescindible. Sebastià Roig recordà que aquesta realització ha estat un projecte duit a terme per l'anterior Consistori, presidit per Guillem «Vinyola» i Bartomeu Cabrer qualificà de molt bona la tasca de dotació de centres de la Conselleria de Sanitat a la nostra contrada, citant com a exemple el PAC (Punt d'Atenció Continuada) de Campos.

POLICIA

I

FARMACIOLA

A més dels despatxos o consultes de la metgessa, na Margalida Sastre, i de la seva ajudant, na Francisca Sureda, el centre compta amb dues dependències més: la farmaciola i la de la Policia Local, que cobreix el servei les 24 hores del dia.

La metgessa hi és de dilluns a divendres de les 18 a les 20 h. La infermera, de dilluns a divendres de les 10

FOTO: PEP BLAU

- La inauguració el passat 20 de juliol, del Centre Cívic-Sanitari de Sa Ràpita va comptar amb la presència del Conseller Francesc Gilet.

a les 13 h. i de les 17 a les 20 h. i els dissabtes de les 10 a les 13 h.

Pel que fa a la farmaciola, de la qual n'és responsable l'apotecària titular, na Maria Vidal, obri de dilluns a divendres de les 10'30 a les 13'30 h. El número de telèfon del Centre Cívic-Sanitari és el 64 06 46.

Finalment assenyalar que el Centre ha costat uns 14 milions de pessetes, 8 dels

quals han estat aportats per la Conselleria de Sanitat. Si bé enguany els serveis mèdics, totalment gratuïts, corren a càrrec de l'Ajuntament, es confia arribar a un acord amb l'Insalud amb la intenció que sigui aquest organisme el que es faci càrrec de la dotació de personal i que les receptes mèdiques siguin les oficials de la Seguretat Social.

X. A.

TOT TÉ FI

Campos és un poc més gris i una mica menys verd que no era. Aquest gegantí pinot, conegut com «es pi gros» arrelat dins el torrent d'Es Gomeles, al costat de Son Cabila, just arribant a la partió que separa el nostre terme del de Porreres, és mort i sec.

No sabem de què. No sabem quants d'anys havia hagut de mester per arribar a tenir una soca de més de tres metres de diàmetre. No sabem quants d'anys estarem a poder veure'n un altre tan esponerós com aquell.

Només sabem que aquest pi que no fa gaire era més poderós que el roure i més verd que el taronger —com diria el poeta— avui cau a trossos i se'l mengen les formigues. Tot té fi. És trist.

Collectiu Verd.

- "Es pi gros" d'Es Gomeles és mort.

ENTREVISTA A ANTONI LLADÓ LLADÓ, PRESIDENT DE LA COMISSIÓ DE FIRES I FESTES DE L'AJUNTAMENT DE CAMPOS.

Antoni Lladó Lladó, professor del col·legi Fra Joan Ballester, pedagog, porta vuit anys dins l'Ajuntament com a responsable de la part esportiva municipal i, a més, sempre ha estat membre cabdal dins la Comissió de Festes. Diuen d'ell que és un organitzador per naturalesa; ha estat l'ideòleg d'una de les activitats amb més participació dels darrers anys a les festes campaneres: la gimcana automobilística que organitza *Call Vermell Ràdio*, fou el responsable que a un grapat de joves els entràs el que s'anomena «cuquet radiofònic» amb la impulsió de l'emissora local *Call Vermell Ràdio* i, entre altres moltes coses és membre de l'Obra Cultural de Campos.

Antoni Lladó és el President de la Comissió de Festes i RESSÒ va anar a parlar amb ell perquè els campaners sàpiguen com seran i com s'organitzen les Festes de la Mare de Déu d'Agost.

- Com es preparen les Festes de la Mare de Déu d'Agost?

- El primer que es fa es cridar tots els clubs i entitats esportives i també culturals per convidar-los a que participin. Fixam una propera reunió, quinze dies després, perquè ens exposin coses en concret i, després, l'Ajuntament coordina dates, horaris, etc. perquè tothom pugui anar un poc per tot. Normalment, quan una entitat presenta una activitat, més o manco li solem donar el que necessita.

- Quin pressupost tenen les festes d'enguany?

- Bé, totes les festes del municipi: La Ràpita, un poc El Rodalet, Sant Miquel al Pou Nou i, naturalment, La Mare de Déu d'Agost, tenen destinats uns 10 milions de pessetes. En concret, les Festes de la Mare de Déu d'Agost compten amb uns 8 milions de pessetes. Has de tenir en compte que aquest pressupost està inclòs dins els grups generals i, segons el de l'any passat, pujam un 5%. Una vegada tenim el pressupost ens

posam a cercar les activitats que han de venir de fora; ens posam en contacte amb les empreses d'espectacles i feim totes les negociacions per dur activitats.

- La gent de Campos, és participativa?

- Jo crec que sí. Almanco l'any passat vàrem tenir la prova amb moltes coses. Hi ha activitats amb les quals respon molt bé i amb altres no tant. També cal tenir en compte que hi ha activitats passives i actives, per això seguim mantenint coses en les quals la gent participa molt com pot ser La Revista. Enguany, la revetla del dissabte de la Mare de Déu d'Agost crec que serà participativa amb els *Ocults* i *Osifar*.

- Ja hem parlat moltes de vegades de per què no es duu una revetla de primera fila, per què pobles com Felanitx o Santanyí la duen i Campos no?

- L'explicació a això és que pel novembre es fan el pressuposts generals i, com pots suposar, hi ha moltes altres activitats i comissions que necessiten partida pressu-

postària. Si s'ha de retallar es retalla del que és menys necessari i enguany hi ha molts de projectes, com poden esser el Teatre Municipal, remodelació de places, d'aquí a cert temps el clavegueram de La Ràpita, després a Campos, etc. Per dur un grup d'aquesta magnitud has de comptar amb 4 o 5 milions de pessetes, el que et deixaria bastant depauperades totes les altres activitats. Felanitx té unes revetles a les quals la gent ja no mira qui hi va, hi van pel renom que tenen. A més, l'Ajuntament té la infraestructura adequada i això tot sol és important, ja que el cost de l'equip de so, escenari i il·luminació és de prop de 2 milions.

- Quins actes destacaries d'aquestes festes agostenques nostres?

- Bé, enguany tendrem pregó, a càrrec d'en Raphel Ferrer, després es farà escalada lliure a la Torre de Can Cos, la revista, la revetla, com he dit abans amb *Ocults* i *Osifar*, una prova d'atletisme integrada amb atletes minusvàlids i, de les habituals, la gimcana amb un èxit cada any

millor o el parc infantil que es munta davant l'Escrui. També cal dir que enguany hi haurà un passacarrers a càrrec del grup de teatre Estudi Zero.

- Si vols afegir res més...

- Sí, vull dir que crec que les festes han de sortir de baix, del poble. Si la gent organitza les festes és quan són veritablement populars i l'únic que fa l'Ajuntament és esser receptiu amb les coses que proposen les entitats. A mi, el que em fa por és la saturació d'activitats i que no hi hagi doblers suficients. Si ens passam d'un parell de centes mil no passa res, però cal fer atenció. Bé, i res més. Esper que la gent participi de les festes i si no hi ha unes festes més espectaculars és perquè hi ha prioritats importants, ja que Campos és un poble pobre, però seguirem fent feina.

Miquel Adrover.

La llengua,
feina
de tots

EL IOGA I LA VIDA MATRIMONIAL. (Sèrie ioga.)

Clementina Clara.

Hi ha diverses maneres d'acostar-nos a la vida: iniciant una vida de retir o formant una família. Les dues maneres tenen els seus avantatges i els seus inconvenients.

No existeixen categories humanes o castes. No és ver que un ermità sigui superior a aquell que duu una vida mundana. Tots valem igual des del moment que ens esforçam al cent per cent amb la nostra tasca en aquest món. I no tothom pot aïllar-se del món per dedicar-se a una vida espiritual més rica. Però també hi ha una altra forma pràctica d'unir-nos amb la **realitat**: dedicar-nos al cent per cent a la nostra feina, complint totalment les nostres obligacions. I així el camí de l'activitat interior es pot manifestar de moltes maneres diferents i totes es troben al nostre abast per tal de poder atènyer el nostre destí.

La vida familiar -pares i fills- és com un experiment que podem dur a la pràctica de maneres diverses. De fet, per a molta gent, la vida matrimonial significa la construcció d'una fortificació; aquells que hi viuen dedins no saben ben bé com fugir-ne i aquells que es troben defora no són capaços d'entrar-hi.

La vida matrimonial pot ser un autèntic paradís si la sabem convertir en una font de felicitat.

Cada persona viu en dos mons. Si **interiorment no som feliços** mai no podrem fer la felicitat dels altres. Per poder fer feliços els qui ens envolten primer ho hem de ser nosaltres mateixos. I això no serà mai possible si seguim el camí de la introversió, de l'egoisme i de l'aïllament. Per ésser feliç t'has de saber

La finalitat del Ioga és aprendre de descobrir la veritat, experimentant aleshores allò que també anomenam felicitat.

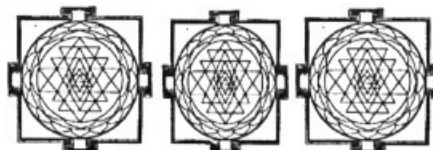
Vivim en aquest món d'insatisfaccions perquè, en un moment donat de la història, ens vàrem perdre i el significat d'aquesta «perdició» es podria explicar amb aquestes paraules: en un moment de la nostra evolució ens vàrem separar de la totalitat per començar a alimentar el nostre ego, el nostre «jo». Així i tot, podem recuperar el camí perdut. Encara que físicament estem separats de la realitat, podem superar aquesta separació amb l'ajuda de la ment. El camí que haurem de seguir estarà ple de caigudes i aixecades. I la vida és així. I d'aquest caure i aixecar-se en podem treure lliçons.

expandir. I la vida matrimonial pot ensenyar moltes coses en aquest terreny sense haver «d'estudiar». La matèria d'estudi et ve donada per l'experiència diària. No necessites llegir cap llibre per saber com has d'estimar el teu home o com has d'estimar i educar els teus fills. Perquè tots posseïm una facultat que s'anomena l'**instint** i que és una facultat molt fina i molt lligada a la intuïció. I aquestes dues facultats ens situen per damunt dels altres éssers vius. No és difícil aprendre a donar expressió als nostres sentiments i quan hàgim après a fer-ho amb amor serem feliços. És **un concepte errat, un mite que hem de fer desaparèixer, pensar que posseir poques coses no ens deixarà ser feliços.** Però, dissortadament, molta gent pensa així. Per això tanta i tanta gent es passa la vida intentant reunir únicament possessions materials i comproven simultàniament que això no els fa feliços. És ben hora de descobrir que tot el que ens enrevolta, per molt valor que tenguim, només és un **mitjà** i que el destí de la persona no és aconseguir aquest mitjà i aturar-se, sinó seguir cercant l'autèntica felicitat. Aquesta hauria de ser l'objectiu de la vida! De fet, seria més lògic cercar aquells mitjans per començar a caminar cap a aquesta felicitat: **una alimentació sana, una respiració correcta i no abusar de la sexualitat, és a dir usar-la amb intel·ligència.** I per damunt de tot, un gran respecte envers els altres -siguin qui siguin- i molt especialment pel teu company o companya de matrimoni.

La vida matrimonial no hauria d'implicar únicament obligacions i responsabilitat. No hauria de convertir-se mai en una presó. Ben al contrari, pot ser una font d'alegria si ens sabem mentalitzar, i això implica aprendre a dominar la ment... Si pensam negativament sempre hi haurà un abisme entre l'home i la dona. Per tant, hem d'aprendre a ser **positius** amb totes les coses i circumstàncies. N'hi sol haver prou pensant **«som capaç de tal cosa», «tens la força i la intel·ligència per fer tal activitat».** I així el teu comportament crearà immediatament un ambient positiu i agradable. Si no és amb aquest canvi de negativitat a positivitat és impossible de millorar la nostra vida.

Els fracassos que poguem tenir durant la nostra vida no són, en sí mateixos, negatius. Qualsevol caiguda pot servir de lliçó. I hem d'intentar aprendre molt d'aquestes lliçons. Cada vegada de bell nou. L'home que considera la seva dona com una peça més del mobiliari va ben errat, així com la dona que cerca en l'home únicament un semental útil... Un ha de respectar l'altre i la vida serà, a partir d'aquest moment, d'una gran felicitat.

Les energies del Cosmos donen infinites i tots les posseïm al nostre interior.

ENTREVISTA A TOMEU ROIG, PRESIDENT DEL C.D. CAMPOS

En Tomeu Roig serà el nou president del C.D. Campos durant la temporada vinent i volíem que ens diguéss quines són les seves aspiracions i quins els motius que l'ha duit a aquest lloc de màxima responsabilitat. Vull agrair-li des d'aquí la seva col·laboració.

- Quins han estat els principals motius que han fet que fóssiu el nou president del C.D. Campos?

- En primer lloc, el gran

apreci que tenc pels jugadors i amb els que estic plenament identificat i, en segon lloc, saber que comptava amb una gent, per formar part de la directiva, molt il·lusionada i que tot president voldria.

- Com heu trobat el Club quant a infraestructura i economia?

- El Club, en tots els aspectes, està molt bé de salut. Esperem que l'any que ve estigui en iguals condicions i deixarem el Club net de deutes així com ara.

- Quines persones formen la nova directiva?

- Els directius són: Rafel Garcies, Miquel Rigo, Andreu «Tiu», Silvestre Ginard, Pere Barceló, Gabriel Reus, Andreu Ginard, Gabriel Sureda, Miquel Sbert, Mateu Burguera, Sebastià Pons, Joan López, Llorenç Burguera, Julià Porquer, Andreu Lladó, Miquel Campos, Miquel Sunyer, Joan Mas, Antoni Mesquida, Antoni Adrover, Bartomeu Bar-

celó, Miquel Clar i jo mateix.

- Quina serà la plantilla del C.D. Campos a Preferent?

- Serà pràcticament la mateixa que l'any passat, amb les incorporacions del porter Martínez, el veterà jugador Hidalgo, que serà el preparador físic, en Nadal Vicens i els juvenils Servera i Bauçà. L'única baixa, de moment, és la del porter Adrover, que pareix que ha dit adéu al futbol de competició i que serà molt difícil d'oblidar, encara que la porteria, enguany, estarà molt ben coberta.

- Quins seran els diferents entrenadors en les distintes categories del futbol base?

- Alevins: Miquel Rigo. Infantil: Sebastià Hissado i Antoni Ferrer.

- Cadets: Antoni Roig i Miquel Rigo.

- Juvenils: Nadal Vicens.

- Quins són els projec-

tes i ambicions que teniu?

- El C.D. Campos parteix amb les mateixes aspiracions que els altres equips, ara bé, sabem que som a una categoria on hi ha equips que, en teoria i pressupost, són molt superiors a nosaltres, però contrarestarem això amb la il·lusió i esforç de tots, jugadors, directiva i afició.

- Tenc entès que el famós stage no es farà, per què?

- L'stage, definitivament no es farà perquè no es pot comptar amb la majoria de jugadors, sobretot per motius de treball.

I fins aquí va ésser l'entrevista amb en Tomeu Roig, només em queda agrair-li la seva col·laboració i desitjar-los molta de sort a ell, a tota la directiva, jugadors i tècnics perquè el C.D. Campos sigui un club modèlic en tots els aspectes. Sort!

Josep Antoni Sala Toral.

BÀSQUET

Miquel Oliver.

Bé, ja tornam a ser aquí. Aquesta vegada vos vull parlar d'uns equips que són el futur del bàsquet campaner.

Són l'equip femení dels jocs escolars entrenat per Jaume Oliver i Lourdes Calafat i l'equip masculí entrenat per Llorenç Oliver, tots tres jugadors d'equips campaners.

Els dos equips estan formats per gent que no havia jugat mai a bàsquet, a la qual se li estan ensenyant tots els fonaments tècnics tant indivi-

duals com d'equip per arribar a ser uns grans jugadors de bàsquet. Els dos equips han seguit uns entrenaments similars basats en quatre punts:

a.- Tècnica individual.

b.- Situació i per què dels moviments en el camp de joc.

c.- El diàleg entrenador-jugador.

d.- Preparació física. Que és la part que menys agrada als jugadors.

Aquests dos equips han realitzat una sèrie de partits

dels quals només n'han guanyat un cada un dels nostres equips, però des d'aquí vull dir als al·lots que no es desanimin i que segueixin treballant que ja arribaran les victòries; endavant al·lots!

Per acabar vull dir que aquest estiu s'ha tornat a realitzar l'escola d'estiu de bàsquet amb una bona participació i que possiblement l'estructura de la secció de bàsquet variarà la propera temporada. Au idò, fins una altra, adéu.

ENTREVISTA A MARTÍ MORA, MONITOR DE L'ESCOLA D'ESTIU DE TENNIS

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

Martí Mora és campió de Balears absolut i nº 1993 d'Espanya.

- Quin és el teu palmarés esportiu?

- Vaig començar a jugar molt tard, als 14 anys, als 16 anys era subcampionat de Balears cadet i als 17 anys campió de Balears júnior. Després vaig anar a València i a Barcelona durant tres anys a dedicar-me al tennis i al meu primer campionat de Balears absolut vaig quedar campió individual, en dobles juntament amb el meu germà (també monitor aquí, a Campos) i campió per equips amb el meu club. L'any següent vaig perdre en semifinals per no presentar-me. També he guanyat d'altres tornejos de menor categoria. Encara jugo i faig classes.

- Des de quan fas classes?

- Fa dos anys i mig que faig classe. El meu objectiu és dedicar-me a les zones de fora de Palma, als pobles, perquè crec que és important formar una base i fer que la gent tingui un interès i una il·lusió pel tennis i poder dedicar-nos-hi. En una paraula, donar a conèixer el tennis i motivar la gent cap a aquest esport.

- Aquesta escola d'estiu, quina rebuda ha tengut?

- Nosaltres, el meu germà i jo, començarem aquest hivern. Com que

vàrem començar un poc tard, no hi havia massa gent i estàvem un poc esglaiats perquè no sabíem com respondria la gent. A l'hivern no hi havia massa nins, però ara estic molt content perquè és i són increïbles, ja comencen a tenir nivell i a jugar bé. Una cosa molt important és que continuïn jugant perquè juguin bé més endavant i puguem estar orgullosos d'ells.

- Havia fet d'altra escola aquí?

- D'estiu no, és la primera que faig. Només havia fet classe a l'hivern i estic molt content, com he dit abans. Seguirem lluitant perquè vinguin més nins i formar una bona base.

- Què penses dels alumnes participants?

- Hi ha tres grups: els més petits ja comencen a saber pegar i això és la base del tennis. Després hi ha els d'11 a 13 anys que han de perfeccionar els cops. Hi ha un nivell molt bo, hi ha il·lusió i això motiva el professor.

- Que trobes de les instal·lacions?

- Crec que és un club perfecte en l'aspecte que hi ha pocs pobles que disposin de tres pistes i un bar per a la pràctica del tennis i crec que hi hauria d'haver un poc més d'ajuda, ja que el tennis és un esport molt car i això necessita manteniment. Procurarem intentar que, amb la tasca feta a l'hivern i aquest estiu, això s'agafi més seriosament.

- El tennis és un esport en progressió?

- Sí, després del futbol i el bàsquet és un esport en molta progressió i, a més, som a un moment en què el tennis espanyol està molt bé, hi ha molt bon nivell i això beneficia el professor perquè els nins volen assemblar-se a aquestes figures.

- A nivell d'escola, és un fet que es nota?

- Sí, bastant. Hi ha hagut un gran auge i jo no m'esperava 40 persones en aquesta escola.

- Quines coses són fonamentals per voler jugar a tennis?

- Ganes i un poc d'ensenyament i és important anar emprant material cada

cop més bo per evitar possibles lesions a la llarga.

- Un tennista neix o es fa?

- Hi ha de tot, n'hi ha que neixen i n'hi ha que es fan. Jo som partidari que en facin a força d'entrenar i de tenir moltes ganes, perquè aquests tennistes són els que tenen després més valentia. Els que neixen tennistes solen ser gent molt vaga, que, com que ho tenen fàcil, no lluiten i no arriben enfora. Per a mi és més important veure una persona amb una progressió cada vegada més gran perquè té ganes i il·lusió i així agafar junts la il·lusió per dur això endavant.

- El tennis és un esport dur, un esport que motiva... com és el tennis?

- És duríssim, perquè estàs tot sol dins la pista i ets tu qui ha de resoldre. Hi ha moments molt difícils i tu has de tenir els fonaments bàsics per treure el partit. Però és un esport que et fa madurar a la vegada que desenrotlles el teu físic. Com que és un esport individual et fa pensar més; a la pista no hi ha amics, defora n'hi ha molt pocs. És un món un poc estrany, però és un esport molt bonic.

- A quina edat és convenient començar?

- Això és un poc estrany, perquè jo vaig començar als 14 anys, però hi ha unes etapes per formar el tennista: l'edat adequada és entre els 6 i els 9 anys, on s'equilibren cops, s'enforteix la monyeça; després, de 9 a 13 anys és on l'alumne disfruta del tennis i als 13 ja pot jugar tornejos. Per començar dels 6 als 7 anys, però amb ganes i il·lusió amb un any o un any i mig es poden aconseguir bons resultats.

- Per últim, què diries a la gent que practica aquest esport?

- Que ara hem entrat dins una etapa molt positiva a Campos, que pareix que sorgeix el tennis i que no es desanimi, que té totes les possibilitats del món i que hi ha dos professors a la seva disposició, dos professors que han viscut molt el tema del tennis i que estan encantats de poder ajudar-los a tots i, sobretot, que practiquin molt.

Esteve Tomàs.

Josep Antoni Sala Toral.

Bones! Què, com passam l'estiu? Molta calor, eh? Jo també, gràcies.

Bé, anem per feina. ¿Vos recordau que en el darrer nº de Ressò vos parlava de la nova reixeta que han posat al camp de futbollet? Vos en recordau, eh? Bé, també vos recordau del monument, o no? Bé, ja pareix una ovella, tant de bé. Idò resulta que també vaig dir que dos jugadors del futbollet havien pegat amb el caparrí al famós tub de la també famosa reixeta, idò no, no, no i no, ara ja no són dos, efectivament, ho heu endevinat, ara són tres. Però no cal que passeu ànsia, encara n'hi cauran més. Només esper no ser jo un d'ells.

Tan bo de fer com hauria estat arribar amb la reixeta fins a terra, és a dir, fer-ho dues portes i, així, proba-

blement, ningú hi pegaria. I si qualcun hi pegàs no es faria aquests bonys que es fan ara, com a màxim quedaria esclafat, però no crec que sigui el cas. La solució no sé quina deu ser, però, evidentment, no és deixar-ho talment.

Canviant de tema, però sempre dins l'esport, pareix que els jugadors del Campos estan un poc cremats i no és del sol, és perquè han demanat a la directiva, bé, a l'anterior segur, a aquesta no ho sé, que arreglassin el terreny de joc, ja que és molt fort i quan plou encara hi torna més. I la solució és llaurar-lo un poc per aixecar una mica la terra, després anivellar-lo i afegir-hi la terra que hi manqui. Personalment pens que això per al terreny no seria gens dolent, sinó més bé al contrari.

Una bona notícia, a part d'això, és que en Toni Barceló, en Toni Mel, anirà quinze dies a provar amb el Logronyès, en el seu equip de 2ª B. Des d'aquí vull desitjar a en Toni tota la sort del món i que les coses li vagin bé, encara que en el Campos l'enyoraran, ja que en Toni va fer una segona volta amb l'equip gran

realment molt bona. Bé, Toni, que tenguís molta sort.

I un que per ventura se'n va i un altre que segur que torna, en Jaume Martínez. Sí, el porter que fou primer del Campos per després anar-se'n al Santanyí, ara torna al Campos. En Jaume pareix que tenia problemes per anar a entrenar a Santanyí, problemes laborals, principalment, i el Campos, amb molt bon criteri, l'ha incorporat a la seva plantilla.

Parlant ara de futbollet, destacar que, a Campos, la temporada vinent, hi haurà dos equips: un de nou, el Boutique Aquarius i l'altre l'equip de Ca'n Xim, perquè canviarà d'espònsor. A l'equip de Boutique Aquarius hi jugaran, entre d'altres, els germans Durán, en Miquel Rigo, en Joan Tauler, en Toni Ferrer, etc. i a l'equip de Ca'n Xim, que encara no té nom definitiu, hi jugaran els mateixos que han jugat fins ara amb les incorporacions d'en Pep Toni Monserrat i d'en Tomeu Lladonet. Bona sort a tots dos.

Això és tot per aquesta vegada, adéu i fins en tornar-hi.

FORA DE BANDA

Jaume Lladó.

El Club Foment d'Escacs, juntament amb l'Obra Cultural Balear de Campos i la revista Ressò, per segon any consecutiu, va organitzar un torneig d'escacs per les festes de sa Ràpita, que va patrocinar l'Ajuntament.

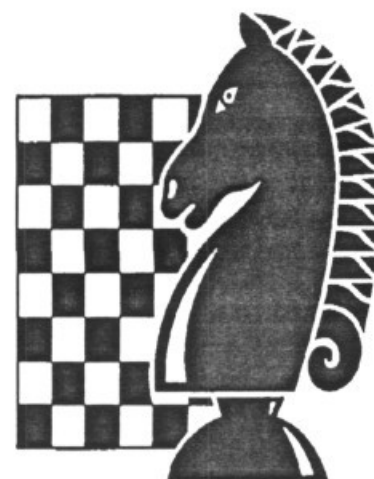
El torneig consistí en matxs entre equips de quatre jugadors amb partides

ESCACS TORNEIG DE PARTIDES SEMI-RÀPIDES, SA RÀPITA '91

de quinze minuts improrrogables per jugador.

Hi hagué vint-i-quatre participants, que formaren sis equips.

L'equip guanyador fou el format per Pere Ramis, Jaume Morant, Miquel Ramis i Josep Ramis que s'emportaren una copa cada un, després d'haver disputat la final amb l'equip format per Miquel Ollers, Jaume Lladó, Josep Bover i Sebastià Salvà, que foren els subcampions. També tingueren premi els equips classificats en tercera i quarta posició.

ENTREVISTA A ANTONI ADROVER GELABERT

Subcampió benjamí d'escacs als jocs escolars.

FOTO: FOTO VIDAL

N'Antoni és un al·lotet amb cara de deixondit que als nou anys ja s'ha posat a destacar dins el món de l'esport. *Ressò* ha tingut l'honor d'escoltar-lo i de poder donar a conèixer als companers una futura promesa dels escacs.

- D'on et ve aquesta afecció pels escacs?

- Supòs que del meu padrí, en Jaume Gelabert, que va ésser qui em va ensenyar

a jugar.

- Has anat mai a classes?

- Sí, tot l'hivern he anat a classe amb en Joan Barceló, aquest monitor de Porreres que ha vingut cada dimecres a fer classes als dos col·legis de Campos.

- Quina ha estat la teva trajectòria esportiva?

- L'any passat vaig participar al meu primer torneig, el 3r. Torneig per a Joves, Nadal '90, que organitza cada any el Club Foment d'Escacs de Campos i vaig quedar el segon de la meua categoria, darrere en Josep Ramis.

Després vaig participar en un torneig que varem fer al Col·legi Joan Veny i Clar, on participaven al·lots de totes les edats, de primer a vuitè. Aquí vaig quedar primer.

A la fase comarcal dels jocs escolars vaig ésser el segon benjamí, amb cinc punts sobre vuit possibles i tan sols em va superar un al·lot de Felanitx. A la classificació general vaig quedar el desè d'entre trenta-dos participants. Això em va permetre de classificar-me per a la fase insular, a la qual participaven nins i nines de tot Mallorca. De vuit punts en vaig tornar a fer cinc i vaig quedar subcampió.

- I no et vares classificar per a la fase autonòmica?

- No, perquè justament només es classificava el campió, que anava a jugar a Menorca. Va ésser una llàstima que no fos com als alevins que es varen classificar els sis primers i, per cert, aquí, el campaner Miquel Mulet va quedar el setè i, també per una posició, no hi va poder anar.

- Penses continuar practicant els escacs?

- Sí, m'agrada molt i estudiï bastant. Tinc una col·lecció de vint-i-quatre llibres d'escacs d'en Kasparov.

- Quines obertures coneixes?

- El mat del pastor, el gambet de dama, la sortida dels dos cavalls, etc.

- Quin és el teu jugador preferit?

- En Kasparov.

- Quina peça t'agrada més jugar?

- La dama. Si tinc la dama don molta guerra, però si no la tinc no em va tan bé, sobretot si el contrari encara la té.

I aquí finalitza la nostra conversa amb n'Antoni, del qual que hem de dir que opta al premi al millor esportista campaner presentat per les APAS i pel Club Foment d'Escacs.

Jaume Lladó.

FUTBOLET ESTIU '91

SPORTS CAMPOS: CAMPIÓ

S'ha celebrat, amb molt d'èxit, tant de participació com d'organització, el torneig de futbolet que, cada estiu, tenim a Campos, gràcies a diferents cases comercials i a l'Ajuntament.

Els equips participants varen ésser: Sports Campos, s'Amagatall, Mobles Ses Salines, Distribucions S. Ginard, Llombards, Construccions Marcial, Granja Ses Voltes, Sopa de Mè, Samba do Rio, Gelats JOP, Super Llonja, Mar i Cel, Ses Forques i Disco Olas.

El torneig es disputava pel sistema de lliga amb dos grups de set equips i els dos primers equips de cada grup jugaven les semifinals.

Els dos primers de cada grup foren: Sports Campos i Sopa de Mè i els dos segons: s'Amagatall i Samba do Rio.

Tant a un grup com a l'altre, els dos primers ja tenien segura la primera posició quan encara mancaven un parell de partits, però s'Amagatall i, principalment, Samba do Rio, fins el darrer partit no varen tenir segura la seva classificació.

La semifinal entre Sports Campos i Samba do Rio va ésser molt disputada, ja que els jugadors es coneixien molt bé.

Segueix ➡

Encara que els balladors varen avançar-se en el marcador per 2-0, al final del partit, amb en Tomeu Obrador en pla estrella, l'equip d'Sports Campos aconseguia la victòria per 7-5.

L'altra semifinal no va ésser tan disputada i això fou motivat, sobretot, perquè Sopa de Mè es va avançar ràpidament al marcador. El partit acabà favorable a Sopa de Mè.

El partit per als tercer i quart llocs no tingué massa història, ja que el Samb do Rio presentava moltes baixes i s'Amagatall, encara que no molt fàcilment, s'imposava.

La final entre Sports Campos i Sopa de Mè va ser molt emocionant ja que cap dels dos equips no volia sortir derrotat i les oportunitats se succeïen a una i altra porteria. Finalment, Sports Campos va aconseguir la victòria per 2-0. Vull esmentar la mala sort d'en Tomeu Obrador que, quan només quedava 1'30" per acabar el partit, en una jugada totalment fortuïta amb en Toni Barceló, es va rompre tres dits d'un peu i serà una important baixa, per un parell de mesos, en el C.D. Campos.

TORNEIG DE FUTBOLET MONTUÏRI 91

L'equip campaner de futbolet Sports Campos, al mateix temps que participava a Campos al Torneig d'Estiu, també participa, ja que encara no ha acabat, al Torneig de Montuïri. Fins als moment d'escriure aquesta crònica, aquests són els resultats:

1ª jornada: l'equip campaner no jugava. Cada jornada descansa un equip.	
2ª jornada: Sports Campos-Ca na Poeta	5-2
3ª jornada: Tapicerías Pino-Sports Campos	0-8
4ª jornada: Sports Campos-Es Traus	5-1
5ª jornada: Rte. Ses Canyes-Sports Campos	1-2
6ª jornada: Vixicleters-Sports Campos	0-9
7ª jornada: Sports Campos-Puig Sant Miquel	1-1
8ª jornada: Sports Campos-Ca na Maria	5-2

Fins aquí aquests són els resultats que coneixem. Com podeu veure, l'equip campaner només ha empatat un partit i ha guanyat tots els altres, per això és, de moment, el primer classificat. Esperem que tot segueixi igual i els campaners guanyin a Montuïri. Recordau que seria el segon any consecutiu que ho farien. Sort.

RÀDIO CLUB CULTURAL CAMPOS

Hola, amics de *RESSÒ*. Us comentarem allò que creim que ha d'ésser el principi d'un bon radioafecionat, ja que quan vàrem començar tot era diferent i sempre faltaven bons consells; i un bon consell a temps sempre és ben bo.

El primer és saber les aspiracions del futur radioafecionat. És a dir, si desitja fer molts de DX contactes a llarga distància i amb molts de països del món i fer moltes amistats, s'ha de sol·licitar un examen de la classe C a Telecomunicacions; una vegada superat aquest examen es podrà operar amb una emissora d'ones deca-mètriques en diverses restriccions. En fer 6 mesos que s'és titular d'una llicència de classe C es pot demanar examen de la classe A, que és de primera categoria. La mateixa que té el nostre rei Joan Carles,

i la més alta que tenim a l'Estat espanyol.

Si es vol tenir comunicació amb distintes localitats de Mallorca, i de vegades amb la península Ibèrica, i no s'aspira a la llicència de primera categoria A, es podrà sol·licitar l'examen de classe B segona categoria. Superat aquest examen podrà operar una emissora de 144 a 146 MHz. El principal ús d'aquesta llicència és el telèfon. M'explicaré: En Fulano està parlant amb Austràlia per la freqüència tal, i ho comunica a en Menganet, o a qui sigui. En aquell moment l'escolten. També us he de dir que la llicència de classe A autoritza a operar a totes les bandes autoritzades, manco la de 27 MHz.

En el cas que t'agradi la radio-afecció, i no sabis gaire bé què has de

fer, convé que sol·licitis una llicència d'ERT27 que no necessita examen. Es compra una emissora de 27 MHz homologada per Telecomunicacions i amb número de sèrie. Es presenta a Telecomunicacions l'emissora i s'omple un expedient. I en qüestió de 15 dies es té l'autorització. Sempre és convenient estar ben assessorats i tenir els màxims consells per començar, i començar per l'escaló de baix, i amb el temps i l'experiència, aprovar els examens i pujar de categoria.

Al proper número us informarem de la comunicació i les possibilitats que té una emissora de 27 MHz.

**Salutacions molt cordials
del Ràdio Club.**

Casa fundada l'any 1902
Artesania i Qualitat

CAMPOS

Carrer Plaça, 20
Tel. 65.06.06

PALMA

Carrer Manacor, 3
Tel. 46.79.51

FAX: 65.29.28

Carrer Ràpita, 40 • Tel. 65.08.71
07630 CAMPOS

T'ofereix els seus serveis en estructures de formigó, construccions i reformes.

Així com l'oportunitat de tenir **la teva pròpia casa**.

Des de **600.000 Ptes.** d'entrada i des de **85.000 Ptes.** mensuals durant els 2 primers anys i mensualitats de **50.000 Ptes.** durant els 15 anys restants.

Podeu obtenir:

Pisos • Vivendes (Duplex) • Pisos Protecció Oficial.

Consulta'ns sense cap compromís, perquè el teu problema de vivenda es pot resoldre i pensa que la nostra dita és:

" CONSTRUCCIONS DE QUALITAT AL SEU PREU JUST"